

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kancelária zástupcu SR pred súdmi EÚ

Judikatúra súdov EÚ
od 6. februára do 27. mája 2016

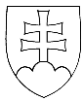
(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	3
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov	3
B.	Oblasť: Colná únia	4
C.	Oblasť: Dane	5
D.	Oblasť: Doprava.....	6
E.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	7
F.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	8
G.	Oblasť: Imigračná politika.....	8
H.	Oblasť: Inštitucionálne právo.....	10
I.	Oblasť: Obchodná politika.....	12
J.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	12
K.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	14
L.	Oblasť: Sloboda usadiť sa	15
M.	Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb	15
N.	Oblasť: Sociálna politika.....	16
O.	Oblasť: Spoločná obchodná politika.....	17
P.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	18
Q.	Oblasť: Štátna pomoc	18
R.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.....	19
S.	Oblasť: Verejné obstarávanie	22
T.	Oblasť: Voľný pohyb osôb	23
U.	Oblasť: Voľný pohyb tovaru	24
V.	Oblasť: Vonkajšie vzťahy	24
W.	Oblasť: Životné prostredie.....	25
II.	Judikatúra Všeobecného súdu.....	26
A.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	26
B.	Oblasť: Hospodárska súťaž.....	28
C.	Oblasť: Inštitucionálne právo.....	29
D.	Oblasť: Mimozmluvná zodpovednosť EÚ.....	30
E.	Oblasť: Občianstvo EÚ	31
F.	Oblasť: Obchodná politika.....	32
G.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	33
H.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	33
I.	Oblasť: Prístup k dokumentom	34
J.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	34
K.	Oblasť: Štátna pomoc	36
L.	Oblasť: Verejné obstarávanie	39

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-235/14 *Safe Interenvíos* (10. 3. 2016)

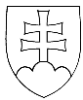
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Predchádzanie využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu – Smernica 2005/60/ES – Opatrenia povinnej starostlivosti vo vzťahu ku klientovi – Smernica 2007/64/ES – Platobné služby na vnútornom trhu“

V tejto veci boli istej spoločnosti zrušené bankové účty, pretože príslušné banky nadobudli podozrenie z prania špinavých peňazí. Pri riešení sporu medzi danou spoločnosťou a príslušnými bankami sa vnútroštátny súd svojimi otázkami obrátil na Súdny dvor a žiadal okrem iného výklad niektorých ustanovení smernice o praní špinavých peňazí. Vo svojej odpovedi sa Súdny dvor zaoberal nárokmi, ktoré na príslušnú úpravu vyplývajú jednak z uvedenej smernice a jednak z práva EÚ ako takého, najmä pokiaľ ide o základné slobody zaručené Zmluvami a zásadu proporcionality. Rozhodol tiež, za akých podmienok môžu členské štáty prijať prísnejšiu právnu úpravu v porovnaní so smernicou.

C-397/14 *Polkomtel* (14. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Elektronické komunikačné siete a služby – Smernica 2002/22/ES – Článok 28 – Negeografické čísla – Prístup koncových užívateľov, ktorí majú bydlisko v členskom štáte operátora, k službám vyžívajúcim negeografické čísla – Smernica 2002/19/ES – Články 5, 8 a 13 – Právomoc a zodpovednosť národných regulačných orgánov vzhľadom na prístup a prepojenie – Uloženie, zmena a doplnenie alebo zrušenie povinností – Uloženie povinností podnikom, ktoré kontrolujú prístup koncových užívateľov – Kontrola cien – Podnik, ktorý nemá významný vplyv na trhu – Smernica 2002/21/ES – Riešenie sporov medzi podnikmi – Rozhodnutie národného regulačného orgánu, ktorým sa stanovujú podmienky spolupráce a zásady určovania cien služieb medzi podnikmi“

V tejto veci dvaja operátori nedospeli k dohode v súvislosti so stanovením zásad spolupráce a určovania cien prístupu užívateľov k službám týkajúcim sa tzv. negeografických čísiel. Predseda štátneho orgánu elektronických komunikácií bol následne požiadaný o vyriešenie sporu. Súdny dvor predovšetkým posudzoval, či štátny orgán môže v rámci vyriešenia podobného sporu uložiť jednému povinnosť zabezpečiť koncovým užívateľom prístup k službám vyžívajúcim negeografické čísla poskytovaným v rámci siete druhého operátora a stanoviť zásady určovania cien tohto prístupu medzi uvedenými operátormi. Rozhodol, že príslušný štátny orgán tak urobiť môže, ak sú tieto povinnosti objektívne, transparentné, primerané, nediskriminačné, vychádzajú z povahy zisteného problému a sú odôvodnené s ohľadom na ciele smernice 2002/21 (rámcová smernica) a v prípade, že postupy stanovené v tejto smernici boli dodržané, čo musí preskúmať vnútroštátny súd.

C-358/14 Poľská republika v. Európsky parlament a Rada EÚ (4. 5. 2016)**C-477/14 Pillbox 38 (4. 5. 2016)****C-547/14 Philip Morris Brands a i. (4. 5. 2016)**

„Žaloba o neplatnosť – Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2014/40/EÚ – Článok 2 bod 25, článok 6 ods. 2 písm. b), článok 7 ods. 1 až 5, článok 7 ods. 7 prvá veta a článok 7 ods. 12 až 14, ako aj článok 13 ods. 1 písm. c), článok 20 – Platnosť – Výroba, prezentácia a predaj tabakových výrobkov – Zákaz uvádzania tabakových výrobkov s charakteristickou arómou na trh – Tabakové výrobky obsahujúce mentol – Elektronické cigarety a plniace fľaštičky – Právny základ – Článok 114 ZFEÚ – Zásady proporcionality a právnej istoty – Zásada subsidiarity – Zásada rovnosti zaobchádzania – Charta základných práv Európskej únie – Články 16 a 17“

Smernica o tabakových výrobkoch z roku 2014 stanovuje najmä zákaz uvádzania tabakových výrobkov s charakteristickou arómou na trh od 20. mája 2020 a štandardizáciu označovania a balenia tabakových výrobkov. Tiež sa ňou zavádza osobitný režim pre elektronické cigarety. Súdny dvor v týchto veciach posudzoval platnosť uvedenej smernice a rozhodol, že je platná. Zamietol tak okrem iného žalobu Poľska, ktoré bojovalo proti zákazu mentolových cigariet. Rovnako rozhodol, že rozsiahla štandardizácia balení a osobitná regulácia elektronických cigariet sú v súlade s právom EÚ.

B. Oblasť: Colná únia**C-499/14 VAD a van Aert (10. 3. 2016)**

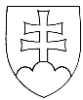
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Colná únia a spoločný colný sadzobník – Colné zaradenie – Kombinovaná nomenklatúra – Výklad – Všeobecné pravidlá – Pravidlo 3 písm. b) – Pojem ‚tovar balený v súpravách na predaj v malom‘ – Samostatné balenia“

Tento návrh sa týkal výkladu jedného z pravidiel pre interpretáciu kombinovanej nomenklatúry vo veci colného zaradenia tovaru. Súdny dvor vyložil toto pravidlo v tom zmysle, že tovary, ktoré sú predložené pri preclení v samostatných baleniach a sú zabalené spolu až po tomto preclení, môžu byť považované za „tovar balený v súpravách na predaj v malom“ a z tohto dôvodu patriť do jednej a tej istej colnej položky. Musí však byť vzhľadom na iné objektívne faktory preukázané, že tieto tovary tvoria celok a majú byť práve takto ponúkané na predaj v malom, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

C-528/14 X (27. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný colný sadzobník – Nariadenie (ES) č. 1186/2009 – Článok 3 – Oslobodenie od dovozného cla – Osobný majetok – Prestahovanie bydliska z tretej krajiny do členského štátu – Pojem ‚bydlisko‘ – Vylúčenie možnosti zriadiť si bydlisko súbežne v členskom štáte a v tretej krajine – Kritériá na určenie miesta bydliska“

Tento návrh bol podaný vo veci odmietnutia oslobodiť od dovozného cla osobný majetok pána X, dovezený z Kataru do Holandska, pretože si počas svojho pobytu v Katari ponechal svoje bydlisko v Holandsku. Za predpokladu, že je vylúčená možnosť dvojitého bydliska, sa vnútroštátny súd pýta, ktoré kritériá je potrebné zohľadniť na určenie, ktoré z dvoch miest pobytu treba pokladať za bydlisko na účely uplatňovania tohto nariadenia, a to osobitne, pokiaľ

ide o prednosť, ktorú by pri takomto stanovení mohli mať osobné väzby. Súdny dvor rozhodol, že na účely uplatňovania nariadenia 1186/2009 ustanovujúceho systém EÚ pre oslobodenie od cla fyzická osoba nemôže mať súbežne bydlisko v členskom štáte aj v tretej krajine a pri celkovom posúdení relevantných skutkových okolností sa má prikladať osobitná dôležitosť dĺžke pobytu dotknutej osoby v tejto tretej krajine.

C. Oblasť: Dane

C-546/14 *Degano Trasporti* (7. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – DPH – Článok 4 ods. 3 ZEÚ – Smernica 2006/112/ES – Platobná neschopnosť – Postup vyrovnania – Čiastočné uspokojenie pohľadávok v oblasti DPH“

Návrh v tejto veci bol podaný v rámci konania o návrhu na vyrovnanie, ktorý podala spoločnosť v likvidácii. Sporné bolo, či je v súlade so smernicou o DPH a s čl. 4 ods. 3 ZEÚ, ktorý upravuje povinnosť lojálnej spolupráce, ak by za okolností ako vo veci samej súd v rámci vyrovnania súhlasil iba s čiastočným splatením dlžnej DPH. Súdny dvor konštatoval, že právu EÚ neodporuje, ak obchodník v platobnej neschopnosti môže podať na súd návrh na začatie postupu vyrovnania s cieľom splatiť svoje dlhy pristúpením k likvidácii svojho majetku, pričom v rámci tohto postupu ponúkne iba čiastočné splatenie dlhu na DPH a v tejto súvislosti znaleckým posudkom vypracovaným nezávislým znalcom preukáže, že v prípade konkurzu na jeho majetok by dlh nebol splatený vo väčšom rozsahu.

C-520/14 *Gemeente Borsele* (12. 5. 2016)

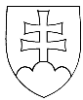
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 2 ods. 1 písm. c) a článok 9 ods. 1 – Zdaniteľné osoby – Ekonomická činnosť – Pojem – Preprava žiakov“

Obec Borsele si nárokovala právo na odpočet DPH v súvislosti s prepravou žiakov, na ktorú využívala služby dopravných podnikov. Približne tretina rodičov žiakov, ktorí využívajú prepravu žiakov, platí príspevky. Zostatok financovala uvedená obec prostredníctvom verejných zdrojov. Obec daňovým orgánom tvrdila, že je zdaniteľnou osobou pre účely DPH z titulu poskytovania služieb prepravy žiakov za príspevok, a preto mohla z týchto zaplatených príspevkov odpočítať DPH, ktorú jej vyfakturovali dopravné podniky. Toto tvrdenie však daňové orgány zamietli z dôvodu, že obec neposkytuje plnenia za protihodnotu, a teda nevykonáva ekonomickú činnosť. Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že smernica o DPH sa má vykladať tak, že orgán územnej samosprávy, ktorý poskytuje službu prepravy žiakov za podmienok, akými sú podmienky v konaní vo veci samej, nevykonáva ekonomickú činnosť, a teda nemá postavenie zdaniteľnej osoby.

C-607/14 *Bookit* (26. 5. 2016)

C-130/15 *National Exhibition Centre* (26. 5. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Šiesta smernica 77/388/EHS – Výnimka – Článok 13B, písm. d), bod 3 – Smernica 2006/112/ES – Oslobodenie od dane – Článok 135 ods. 1 písm. d) – Transakcie týkajúce sa platieb a prevodov – Pojem – Nákup lístkov na zábavné predstavenia a iné udalosti – Nákup“

vstupeníek do kina prostredníctvom telefónu alebo internetu – Platba debetnou alebo kreditnou kartou – Takzvané služby „spracovania platby kartou“

Spoločnosť Bookit si pri predaji lístkov do kina účtuje poplatok za spracovanie platby kartou. National Exhibition Centre (NEC) si účtuje podobný poplatok pri predaji lístkov na zábavné predstavenia a iné udalosti pre usporiadateľov týchto akcií v jej priestoroch. Vo veci Bookit sa vnútroštátny súd pýtal, či je služba, ktorú poskytuje pri predaji lístku, oslobodená od DPH, a vo veci NEC, či poskytovaná služba predstavuje výnimku z platenia DPH. V obidvoch veciach Súdny dvor rozhodol, že príslušné transakcie podliehajú DPH.

C-48/15 NN (L) International (26. 5. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priame dane – Voľný pohyb kapitálu – Slobodné poskytovanie služieb – Smernica 69/335/EHS – Články 2, 4, 10 a 11 – Smernica 85/611/EHS – Články 10 a 293 ES – Ročná daň z podnikov kolektívneho investovania – Dvojité zdanenie – Sankcia uplatniteľná na zahraničné podniky kolektívneho investovania“

Spoločnosť NN (L) so sídlom v Luxembursku podala daňové priznanie na ročnú daň z podnikov kolektívneho investovania, ktoré sa týkalo podielových listov investovaných v Belgicku. Následne sa obrátila na súd s cieľom spochybniť zákonnosť uvedenej dane. Samotná uvedená daň nie je podľa Súdneho dvora v rozpore s právom EÚ. Právo EÚ však bráni osobitnej sankcii, a síce súdному zákazu investovať v budúcnosti podielové listy v Belgicku, v prípade, že podniky kolektívneho investovania nedodržia povinnosť podať ročné daňové priznanie potrebné na vymáhanie dane z podnikov kolektívneho investovania alebo túto daň nezaplatia.

D. Oblasť: Doprava

C-429/14 Air Baltic Corporation (17. 2. 2016)

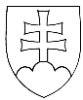
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Letecká doprava – Montrealský dohovor – Články 19, 22 a 29 – Zodpovednosť leteckého dopravcu v prípade meškania v medzinárodnej preprave cestujúcich – Zmluva o preprave uzatvorená zamestnávateľom cestujúcich – Škoda spôsobená omeškaním – Škoda spôsobená zamestnávateľovi“

Súdny dvor rozhodol, že letecký dopravca, ktorý uzatvoril zmluvu o medzinárodnej preprave so zamestnávateľom osôb vyšetrovacieho útvaru, prepravovaných ako cestujúci, je na základe tejto zmluvy zodpovedný voči tomuto zamestnávateľovi za škodu spôsobenú omeškaním letov, ktorými cestovali jeho zamestnanci, spočívajúcu v dodatočných výdavkoch vynaložených uvedeným zamestnávateľom.

Spojené veci C-145/15 a C-146/15 Ruijsenaars a Jansen (17. 3. 2016)

„Letecká doprava – Nariadenie (ES) č. 261/2004 – Článok 7 – Náhrada cestujúcim v prípade zrušenia letu alebo meškania letu, ktoré je dlhšie ako tri hodiny – Článok 16 – Vnútroštátne orgány zodpovedné za uplatňovanie nariadenia – Právomoc – Prijatie donucovacích opatrení, ktorými sa leteckému dopravcovi ukladá povinnosť zaplatiť cestujúcemu náhradu“

Z nariadenia 261/2004 vyplýva leteckému dopravcovi v prípade zrušenia letu povinnosť poskytnúť starostlivosť, ako aj náhradu dotknutým cestujúcim. Členské štáty majú tiež určiť

orgán zodpovedný za uplatňovanie tohto nariadenia. Vnútroštátny súd sa obrátil na Súdny dvor s otázkou, či je takto určený orgán, ktorému bola predložená individuálna sťažnosť cestujúceho, ktorému letecký dopravca odmietol zaplatiť náhradu podľa nariadenia 261/2004, povinný prijať donucovacie opatrenia, ktorými sa tomuto dopravcovi uloží povinnosť zaplatiť túto náhradu. Súdny dvor rozhodol, že uvedený orgán nie je povinný prijať takéto donucovacie opatrenia. Ďalej však konštatoval, že členské štáty určeným orgánom takúto právomoc môžu priznať.

E. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

C-396/15 P Shoe Branding Europe v. adidas (17. 2. 2016)

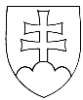
„Odvolanie – Ochranná známka Spoločenstva – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Pozičná známka – Dva rovnobežné pásy na boku topánky – Námietky vlastníka obrazovej ochrannej známky spoločenstva a národnej obrazovej ochrannej známky a medzinárodnej registrácie predstavujúcej tri rovnobežné pásy aplikované na topánky a oblečenie – Námietky zamietnuté“

V tejto veci Súdny dvor rozhodoval o odvolaní proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým vyhovel námietkam spoločnosti adidas a zrušil rozhodnutie ÚHVT z dôvodu, že požadovaná ochranná známka (dva pásy na boku topánky) je podobná so skoršou ochrannou známkou spoločnosti adidas. Obe známky totiž pozostávajú z naklonených pásikov (i keď ich počet je odlišný) s rovnakými rozstupmi medzi sebou, pričom pásiky sú kontrastnej farby od podkladu. Súdny dvor dospel k záveru, že Všeobecný súd sa nedopustil pri posudzovaní predmetného prípadu žiadneho pochybenia a že svoj rozsudok riadne odôvodnil. Preto odvolanie uznesením zamietol.

C-179/15 Daimler (3. 3. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranné známky – Smernica 2008/95/ES – Článok 5 ods. 1 – Reklamy týkajúce sa tretej osoby dostupné na internete – Nedovolené používanie ochrannej známky – Reklamy umiestnené na internet bez vedomia a súhlasu tejto tretej osoby alebo ponechané na internete napriek námietke tejto tretej osoby – Žaloba majiteľa ochrannej známky proti uvedenej tretej osobe“

Tento spor sa týkal reklám na internete, ktoré maďarskú spoločnosť Együd Garage označovali za autorizovaný servis Mercedes-Benz aj po skončení platnosti zmluvy so spoločnosťou Daimler, ktorá jej používanie takéhoto označenia umožňovala. Sporné predovšetkým bolo, či ide o používanie ochrannej známky zo strany Együd Garage, aj keď výslovne požiadala prevádzkovateľa dotknutej internetovej stránky, u ktorého si reklamu objednala, o jej odstránenie alebo o odstránenie zmienky o ochrannej známke tam uvedenej. Súdny dvor rozhodol, že za daných okolností nejde o používanie dotknutého označenia, ktoré by mohol majiteľ na základe práva EÚ zakázať. Majiteľ ochrannej známky však môže jednak žiadať od objednávateľa reklamy náhradu akejkoľvek prípadnej ekonomickej výhody z uvedených reklám a jednak konať voči prevádzkovateľom internetových stránok, ktoré porušujú práva spojené s jeho ochrannou známkou.

F. Oblasť: Hospodárska súťaž

C-247/14 P HeidelbergCement v. Európska komisia (10. 3. 2016)

C-248/14 P Schwenk Zement v. Európska komisia (10. 3. 2016)

C-267/14 P Buzzi Unicem v. Európska komisia (10. 3. 2016)

C-268/14 P Italmobiliare v. Európska komisia (10. 3. 2016)

„Odvolaie – Hospodárska súťaž – Trh cementu a súvisiacich výrobkov – Správne konanie – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 18, odseky 1 a 3 – Rozhodnutie o žiadosti o informácie – Odôvodnenie – Presnosť žiadosti“

Viacero spoločností obchodujúcich na trhu s cementom a súvisiacimi výrobkami sa na Súdnom dvore domáhalo zrušenia rozhodnutí Všeobecného súdu¹, ktorými tento súd potvrdil legalitu žiadostí o informácie vo forme dotazníkov ohľadom možného porušenia hospodárskej súťaže, ktoré EK zaslala výrobcem cementu. Spoločnosti kritizovali EK okrem iného za to, že dostatočne neobjasnila, v čom spočívajú údajné porušenia hospodárskej súťaže, a firmám uložila neprimeranú záťaž vzhľadom na množstvo požadovaných informácií a ich formát. Súdny dvor konštatoval, že otázky zaslané EK boli veľmi rozsiahle a rôznorodé. Rozhodnutia EK však dostatočne jasne a jednoznačne neobjasňovali, o porušenie akých predpisov hospodárskej súťaže vo veci ide, a teda na základe nich nebolo možné určiť, či sú požadované informácie potrebné pre účely vyšetrovania. Odôvodnenie žiadostí bolo totiž príliš krátke, vágne a všeobecné, najmä s ohľadom na značnú dĺžku kladených otázok. EK pritom už v čase prijatia sporných rozhodnutí disponovala informáciami, ktoré jej umožňovali presnejšie objasniť podozrenia z porušenia v súvislosti s predmetnými podnikmi. Súdny dvor tak vzhľadom na nedostatočnosť odôvodnenia zrušil rozsudky Všeobecného súdu, ako aj rozhodnutia EK.

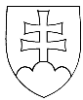
G. Oblasť: Imigračná politika

Spojené veci C-443/14 a C-444/14 Alo a Osso (1. 3. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohovor o právnom postavení utečencov, podpísaný v Ženeve 28. júla 1951 – Články 23 a 26 – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Smernica 2011/95/EÚ – Normy týkajúce sa obsahu medzinárodnej ochrany – Postavenie vyplývajúce z doplnkovej ochrany – Článok 29 – Sociálna ochrana – Podmienky prístupu – Článok 33 – Sloboda pohybu v hostiteľskom členskom štáte – Pojem – Obmedzenia – Podmienka miesta pobytu na určitom mieste – Rozdielne zaobchádzanie – Porovnateľnosť situácií – Vyvážené rozdelenie rozpočtovej záťaže medzi územné správne celky – Dôvody vyplývajúce z politiky v oblasti migrácie a integrácie“

Spory v týchto veciach sa týkali podmienky miesta pobytu, ktorá je spojená s povolením na pobyt pána Alo a pani Osso v Nemecku ako osôb, ktorým bola priznaná doplnková ochrana. Vnútroštátny súd sa obrátil na Súdny dvor s otázkou, či je podmienka miesta pobytu zlučiteľná

¹ Rozsudok Všeobecného súdu zo 14. marca 2014 vo veci T-302/11 *HeidelbergCement v. Európska komisia*, EU:T:2014:128, rozsudok Všeobecného súdu zo 14. marca 2014 vo veci T-306/11 *Schwenk Zement v. Európska komisia*, EU:T:2014:123, rozsudok Všeobecného súdu zo 14. marca 2014 vo veci T-297/11 *Buzzi Unicem v. Európska komisia*, EU:T:2014:122 a rozsudok Všeobecného súdu zo 14. marca 2014 vo veci T-305/11 *Italmobiliare v. Európska komisia*, EU:T:2014:126.

so smernicou 2011/95. Súdny dvor v tejto veci predovšetkým rozhodol, že sporná podmienka miesta pobytu predstavuje obmedzenie slobody pohybu. Ďalej rozhodol, že v závislosti od podmienok smernica môže, no nemusí brániť uloženiu takejto podmienky osobám oprávneným na doplnkovú ochranu. Špecifické zaobchádzanie s osobami oprávnenými na doplnkovú ochranu môže napr. odôvodňovať, ak majú viac ťažkostí s integráciou.

C-695/15 PPU Mirza (17. 3. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 – Kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu – Článok 3 ods. 3 – Právo členských štátov poslať žiadateľa do bezpečnej tretej krajiny – Článok 18 – Povinnosti členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti v prípade spätného prijatia žiadateľa – Smernica 2013/32/EÚ – Spoločné konania o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany – Posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu“

Súdny dvor v naliehavom prejudiciálnom konaní rozhodol, že nariadenie Dublin III umožňuje členskému štátu poslať žiadateľa o medzinárodnú ochranu späť do bezpečnej tretej krajiny. Túto možnosť má tak členský štát zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu, ako aj iný členský štát. Uvedenú možnosť má členský štát dokonca aj po tom, čo v rámci postupu týkajúceho sa spätného prijatia pripustil, že je zodpovedný za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu príslušného žiadateľa. To platí bez ohľadu na to, či informoval štát, od ktorého prijal žiadateľa späť, o svojej právnej úprave, ktorá mu takéto vrátenie do bezpečnej tretej krajiny umožňuje.

C-561/14 Genc (12. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dohoda o pridružení medzi EHS a Tureckom – Rozhodnutie č. 1/80 – Článok 13 – Klauzula ‚standstill‘ – Zlúčenie rodiny – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca nové prísnejšie podmienky v oblasti zlúčenia rodiny pre hospodársky neaktívnych rodinných príslušníkov hospodársky aktívnych tureckých štátnych príslušníkov, ktorí majú bydlisko a povolenie na pobyt v danom členskom štáte – Podmienka dostatočnej väzby pre úspešnú integráciu“

Tento návrh sa týkal výkladu rozhodnutia 1/80 a dohody o pridružení medzi EÚ a Tureckom. Konkrétne išlo o zamietnutie žiadosti o vydanie povolenia na pobyt v Dánsku z dôvodu zlúčenia rodiny, ktorú podal turecký štátny príslušník pán Genc. Súdny dvor v zložení veľkej komory konštatoval, že vnútroštátneho opatrenie, na základe ktorého bola predmetná žiadosť zamietnutá, predstavuje „nové obmedzenie“. Takéto obmedzenie pritom podľa Súdneho dvora nie je odôvodnené.

C-558/14 Khachab (21. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2003/86/ES – Článok 7 ods. 1 písm. c) – Zlúčenie rodiny – Požiadavky na uplatnenie práva na zlúčenie rodiny – Trvalý, pravidelný a dostatočný príjem – Vnútroštátna právna úprava umožňujúca uskutočniť posúdenie budúceho vývoja pravdepodobnosti, že si garant udrží tento príjem – Zlučiteľnosť“

Súdny dvor v podstate posudzoval, či právo EÚ umožňuje príslušným orgánom členského štátu založiť zamietnutie žiadosti o zlúčenie rodiny na posúdení budúceho vývoja, pokiaľ ide

o udržanie si trvalého, pravidelného a dostatočného príjmu. Španielske orgány sa totiž domnievali, že príslušný žiadateľ nebude schopný užiť seba a svojich rodinných príslušníkov bez toho, aby sa uchýlil k španielskemu systému sociálnej pomoci počas roka nasledujúceho po dni podania žiadosti. Jeho žiadosť preto zamietli, pričom vychádzali z vývoja príjmu žiadateľa za šesť mesiacov pred podaním žiadosti. Súdny dvor rozhodol, že uvedenému postupu právo EÚ nebráni.

H. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-134/16 P(R) - R Chemtura Netherlands BV v. Európska agentúra pre bezpečnosť potravín (11. 3. 2016)

„Predbežné opatrenie – Články 278 a 279 ZFEÚ – Odvolanie – Žiadosť o vydanie predbežného opatrenia a o pozastavenie výkonu uznesenia predsedu Všeobecného súdu – Žiadosť o dôverné zaobchádzanie s určitými časťami záverov Európskej agentúry pre bezpečnosť potravín (EFSA) o odbornom hodnotení posúdenia schválenia aktívnej látky diflubenzuronu vzhľadom na metabolit 4-chloroanilín – Zamietavé rozhodnutie EFSA – Uznesenie predsedu Všeobecného súdu o zamietnutí žiadosti o pozastavenie uplatňovania rozhodnutia – Článok 160 ods. 7 Rokovacieho poriadku“

Odvolateľka podala odvolanie proti uzneseniu Všeobecného súdu o predbežnom opatrení, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť o pozastavenie výkonu rozhodnutia EFSA o odbornom hodnotení posúdenia schválenia určitej aktívnej látky.² Zároveň požiadala o viaceré predbežné opatrenia. Súdny dvor v nadväznosti na túto samostatnú žiadosť bez vypočutia protistrany rozhodol o pozastavení uplatňovania sporného rozhodnutia EFSA až do skončenia konania o predbežnom opatrení alebo do prijatia rozhodnutia o odvolaní, ak toto bude prijaté skôr. Zároveň zakázal, aby EFSA sporné rozhodnutie publikovala a pokiaľ tak už spravila, uložil jej ho stiahnuť z webovej stránky do 17:00 v rovnaký deň, ako vydal svoje uznesenie.

C-286/14 Európsky parlament v. Európska komisia (17. 3. 2016)

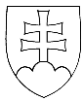
„Žaloba o neplatnosť – Článok 290 ZFEÚ – Pojmy ‚zmeniť a ‚doplniť‘ – Nariadenie (EÚ) č. 1316/2013 – Článok 21 ods. 3. – Rozsah právomoci udelenej Európskej komisii – Potreba prijať samostatný normatívny akt – Delegované nariadenie (EÚ) č. 275/2014“

Svojou žalobou sa EP domáhal zrušenia delegovaného nariadenia 275/2014, ktorým sa mení príloha I k nariadeniu 1316/2013 o zriadení nástroja na prepájanie Európy. Namietal, že EK prekročila právomoc, ktorá jej bola udelená na základe čl. 21 ods. 3 nariadenia 1316/2013. EK totiž čl. 1 nariadenia 275/2014 pridala časť VI do prílohy I nariadenia 1316/2013 namiesto toho, aby prijala samostatný delegovaný akt. Súdny dvor žalobe vyhovel a napadnuté nariadenie zrušil. Rozhodol však o zachovaní jeho účinkov až do nadobudnutia účinnosti nového nariadenia, najviac však po dobu šesť mesiacov.

C-689/13 PFE (5. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné obstarávanie služieb – Smernica 89/665/EHS – Článok 1 ods. 1 a 3 – Postupy preskúmania – Žaloba o neplatnosť“

² Uznesenie Všeobecného súdu z 29. februára 2016 vo veci T-725/15 R *Chemtura Netherlands BV v. Európska agentúra pre bezpečnosť potravín*, EU:T:2016:128.

rozhodnutia o zadaní verejnej zákazky podaná uchádzačom, ktorého ponuka nebola vybraná – Vzájomná žaloba úspešného uchádzača – Vnútroštátne pravidlo judikatúry ukladajúce povinnosť preskúmať najskôr vzájomnú žalobu a v prípade, že je dôvodná, vyhlásiť hlavnú žalobu za neprípustnú bez jej vecného preskúmania – Zlučiteľnosť s právom Únie – Článok 267 ZFEÚ – Zásada prednosti práva Únie – Právna zásada stanovená rozhodnutím pléna najvyššieho správneho súdu členského štátu – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca záväznú povahu tohto rozhodnutia pre senáty tohto súdu – Povinnosť senátu, ktorý rozhoduje o otázke týkajúcej sa práva Únie, postúpiť túto otázku plénu v prípade, ak s rozhodnutím pléna nesúhlasí – Možnosť alebo povinnosť senátu podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania“

Súdny dvor sa v tejto veci okrem iného zaoberal vnútroštátnym obmedzením práva konkrétneho senátu vnútroštátneho súdu rozhodujúceho v poslednom stupni predložiť vec Súdnemu dvoru podľa čl. 267 ZFEÚ. V zmysle talianskeho práva bol totiž takýto senát, pokiaľ sa nestotožnil s právnym názorom definovaným v rozhodnutí pléna daného súdu v prípade otázky týkajúcej sa výkladu alebo platnosti práva EÚ, povinný vrátiť túto otázku uvedenému plénu. Práve v súvislosti s touto otázkou Súdny dvor až po návrhoch generálneho advokáta rozhodol o pridelení tejto veci veľkej komore a znovuo tvorení ústnej časti konania. Napokon rozhodol, že čl. 267 ZFEÚ bráni uvedenej vnútroštátnej úprave, pretože sa tým danému senátu bráni v podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

C-394/15 P *Dalli v. Európska komisia* (14. 4. 2016)

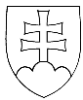
„Odvolanie – Správa o vyšetrovaní OLAF týkajúca sa člena Európskej komisie – Údajné ústne rozhodnutie predsedu Komisie ukončiť funkčné obdobie dotknutého komisára v úrade – Žaloba o neplatnosť a náhradu škody“

Súdny dvor odmietol odvolanie bývalého maltského eurokomisára p. Dalliho a potvrdil rozsudok Všeobecného súdu³, ktorým Všeobecný súd zamietol žalobu p. Dalliho ako neprípustnú z dôvodu neexistencie žalovateľného aktu v podobe žiadosti o odstúpenie zo strany vtedajšieho predsedu EK p. Barrosa. Všeobecný súd totiž dospel k záveru, že je dostatočne právne preukázané, že p. Dalli na stretnutí s p. Barrosom sám dobrovoľne odstúpil. Súdny dvor konštatoval, že Všeobecný súd nepochybil v konštatovaní o neexistencii formálnej žiadosti p. Barrosa, aby p. Dalli odstúpil. Iba spomenutie možnosti využiť právomoc, ktorá mu je zverená ako predsedovi EK, nemožno ani podľa Súdneho dvora považovať za skutočný výkon takejto právomoci. Súdny dvor taktiež uviedol, že záver Všeobecného súdu o dobrovoľnom odstúpení p. Dalliho získaný na základe skutkových zistení predstavuje vecné posúdenie, ktoré nemôže byť predmetom odvolania.

C-607/15 P *Pannonhalmi Főapátság v. Európsky parlament* (4. 5. 2016)

"Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku – Žaloba o neplatnosť – Petícia do pozornosti Európskeho parlamentu – Vlastníctvo zámku v Rusovciach (Slovenská republika) – Otázky, ktoré nie sú pokryté oblasťou činnosti Európskej únie – Rozhodnutie odložiť petíciu – Odôvodnenie"

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 12. mája 2015 vo veci T-562/12 - *Dalli v. Európska komisia*, EU:T:2015:270.

Žalobca v tejto veci najprv napadol žalobou rozhodnutie petičného výboru EP o odložení petície podanej vo veci kaštieľa Lónyayovcov v Rusovciach. Petičný výbor svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že petícia sa netýka oblasti činnosti EÚ. Všeobecný súd žalobu založenú na jedinom dôvode nedostatku odôvodnenia rozhodnutia EP uznesením zamietol ako zjavne nedôvodnú⁴, voči čomu sa žalobca odvolal na Súdny dvor. Ten však oba odvolacie dôvody odmietol ako zjavne nedôvodné a odvolanie uznesením zamietol.

I. Oblasť: Obchodná politika

Spojené veci C-186/14 P a C-193/14 P ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a i. v. Hubei (7. 4. 2016)

„*Odvolanie – Dumping – Nariadenie (ES) č. 384/96 – Článok 3 ods. 5, 7 a 9 – Článok 6 ods. 1 – Nariadenie (ES) č. 926/2009 – Dovozy určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Číne – Konečné antidumpingové clo – Určenie existencie hrozby ujmy – Zohľadnenie údajov vzťahujúcich sa na obdobie, ktoré nasleduje po období prešetrovania*“

Odvolatelia, medzi ktorými boli aj česká a slovenská spoločnosť (Železiarne Podbrezová), sa svojimi odvolaniami domáhali zrušenia rozsudku Všeobecného súdu⁵, ktorým vyhovel návrhu spoločnosti Hubei na zrušenie nariadenia 926/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá dočasné clo uložené na dovoz určitých bezšvíkových rúr a rúrok zo železa alebo ocele s pôvodom v Číne. Súdny dvor však odvolania v celom rozsahu zamietol.

C-131/14 Cervati a Malvi (14. 4. 2016)

„*Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Spoločná organizácia trhov – Nariadenie (ES) č. 565/2002 – Článok 3 ods. 3 – Colná kvóta – Cesnak argentínskeho pôvodu – Dovozy licencie – Neprevoditeľnosť práv vyplývajúcich z dovozných licencií – Obchádzanie – Zneužitie práva – Podmienky – Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 – Článok 4 ods. 3*“

Talianska colná správa sa domnievala, že spoločnosť Malvi sa nezákonne vyhla plateniu cla, ako aj DPH a uskutočnila sporné dovozy cesnaku argentínskeho pôvodu prostredníctvom podvodného mechanizmu v rámci reťazených predajov a nákupov cez rôzne spoločnosti. Súdny dvor však rozhodol, že právo EÚ v zásade nebráni takému mechanizmu, o aký v konaní išlo.

J. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-49/14 Finanmadrid EFC (18. 2. 2016)

„*Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky – Konanie o platobnom rozkaze – Konanie o výkone rozhodnutia – Právomoc vnútroštátneho exekučného súdu prihliadať ex offio na neplatnosť nekalej zmluvnej podmienky – Zásada*“

⁴ Uznesenie Všeobecného súdu z 10. septembra 2015 vo veci T-453/14, *Pannonhalmi Főapátság v. Európsky parlament*, EU:T:2015:660.

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu z 29. januára 2014 vo veci T-528/09 *Hubei Xinyegang Steel v. Rada EÚ*, EU:C:2010:630.

právnej sily rozhodnutej veci – Zásada efektivity – Charta základných práv Európskej únie – Súdna ochrana“

Súdny dvor v tejto veci rozhodol, že vnútroštátna právna úprava, ktorá neumožňuje súdu konajúcemu vo veci výkonu platobného rozkazu posúdiť *ex offo* nekalú povahu zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ak orgán konajúci o návrhu na vydanie platobného rozkazu nie je príslušný na vykonanie takého posúdenia, je v rozpore so smernicou 93/13.

Spojené veci C-381/14 a C-385/14 Sales Sinués a Drame Ba (14. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Zmluvy uzatvárané medzi predávajúcimi alebo dodávateľmi a spotrebiteľmi – Zmluvy o hypotekárnych úveroch – Podmienka, ktorá stanovuje minimálnu úrokovú sadzbu – Preskúmanie podmienky s cieľom vyhlásiť ju za neplatnú – Konanie o hromadnej žalobe – Žaloba na zdržanie sa konania – Prerušenie konania o individuálnej žalobe s rovnakým predmetom“

Dvaja španielski spotrebiteľia sa bránili voči nekalým podmienkam v zmluvách o hypotekárnom úvere individuálnymi žalobami o neplatnosť týchto podmienok. Ešte pred podaním uvedených žalôb však podalo združenie spotrebiteľov hromadnú žalobu. Vnútroštátny súd bol pritom povinný na základe vnútroštátnej právnej úpravy prerušiť prebiehajúce konanie o individuálnej žalobe až do vyhlásenia konečného rozsudku o hromadnej žalobe, ktorej výsledok by sa pravdepodobne použil aj v prípade individuálnej žaloby. V dôsledku toho by si spotrebiteľ už nemohol uplatňovať svoje individuálne práva podľa smernice 93/13 napriek tomu, že sa dištancoval od uvedenej hromadnej žaloby. Súdny dvor rozhodol, že uvedená vnútroštátna právna úprava nie je v súlade s právom EÚ.

C-377/14 Radlinger a Radlingerová (21. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Článok 7 – Vnútroštátna procesná úprava insolvenčného konania – Dlhý zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere – Účinná súdna ochrana – Bod 1 písm. e) prílohy – Neprimeraná výška odškodnenia – Smernica 2008/48/ES – Článok 3 písm. l) – Celková výška úveru – Bod I prílohy I – Výška čerpania úveru – Výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov – Článok 10 ods. 2 – Informačná povinnosť – Preskúmanie ex offo – Sankcia“

V tejto veci išlo najmä o povinnosti vnútroštátneho súdu v prípade insolvenčného konania voči spotrebiteľovi, do ktorého boli prihlásené pohľadávky, ktorých vykonateľnosť spotrebiteľ uznal, avšak poprel ich čo do výšky s tým, že ustanovenia príslušnej zmluvy o úvere sú v rozpore s dobrými mravmi. Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že povinnosť vnútroštátneho súdu skúmať *ex offo* prípadnú nekalú povahu zmluvných podmienok, z ktorých vznikli pohľadávky prihlásené v uvedenom konaní, platí aj v insolvenčnom konaní. Zaoberal sa tiež povinnosťou vnútroštátneho súdu skúmať, či boli určité informácie o úvere v zmluve riadne uvedené. Napokon sa venoval otázkam týkajúcim sa RPMN a tomu, čo a prečo do nej má a čo naopak nemá byť započítané.

K. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

C-26/15 P Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (3. 3. 2016)

„Odvolanie – Nariadenie (ES) č. 1234/2007 – Spoločná organizácia poľnohospodárskych trhov – Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 543/2011 – Príloha I, časť B 2, bod VI, D, piata odrážka – Sektory ovocia a zeleniny a spracovaného ovocia a zeleniny – Citrusové ovocie – Obchodné normy – Ustanovenia upravujúce označovanie – Údaje o konzervačných látkach alebo iných chemických látkach použitých pri ošetrovaní po zbere“

Súdny dvor zamietol odvolanie Španielska proti rozsudku Všeobecného súdu⁶, ktorým bola zamietnutá žaloba o zrušenie prílohy vykonávacieho nariadenia EK, podľa ktorého musí každé balenie citrusov obsahovať informáciu o chemických látkach použitých pri ošetrovaní po zbere. Podľa Súdneho dvora ani nariadenie 1234/2007 ani normy EHK – OSN nebránia EK, aby prijala právnu úpravu s určitými modifikáciami. Prijatiu takejto úpravy nebráni ani skutočnosť, že všeobecné predpisy o ochrane spotrebiteľa alebo o konkrétnych látkach nestanovujú povinnosť označovania použitia týchto látok v poľnohospodárstve. Žalobca sa nemohol dovoliť ani princípu rovnosti zaobchádzania, a to najmä z dôvodu oveľa silnejších postrekov citrusov a použitia ich kôry na potravinárske účely. Napokon Španielsko ani v odvolaní neuspelo s tvrdením o údajnom znevýhodnení exportérov EÚ do tretích krajín v dôsledku napadnutého rozhodnutia.

C-273/15 Ezernieki (26. 5. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Európsky poľnohospodársky usmerňovací a záručný fond – Nariadenia (ES) č. 1257/1999 a 817/2004 – Podpora rozvoja vidieka – Náhrada neoprávnených platieb – Zväčšenie nahlásenej plochy počas päťročného obdobia plnenia záväzku presahujúce stanovený limit – Nahradenie pôvodného záväzku novým záväzkom – Nedodržanie povinnosti príjemcom spočívajúcej v predložení ročnej žiadosti o vyplatenie pomoci – Vnútroštátna právna úprava vyžadujúca vrátenie akejkoľvek pomoci vyplatenej na viacročné obdobie – Zásada proporcionality – Články 17 a 52 Charty základných práv Európskej únie“

Lotyšský štátny orgán v oblasti poľnohospodárstva žiadal od podniku Ezernieki vrátenie celej agro-environmentálnej pomoci, ktorá bola tomuto podniku poskytnutá počas päťročného obdobia plnenia záväzku, pretože neboli dodržané všetky podmienky uvedenej pomoci. Podľa príslušného orgánu bol totiž v dôsledku nahlásenia zväčšenia plochy na účely získania agro-environmentálnej pomoci pôvodný záväzok nahradený novým záväzkom a začalo plynúť nové päťročné obdobie. Dotknutý podnik však nepožiadaval o vyplatenie uvedenej pomoci v poslednom roku záväzku, keďže sa domnieval, že príslušné obdobie už uplynulo. Súdny dvor rozhodol, že právo EÚ nebráni postupovať vnútroštátnym orgánom spôsobom, akým postupovali v tejto veci, a žiadať od príjemcu pomoci vrátenie už vyplatenej pomoci v celom rozsahu z dôvodu, že nepredložil ročnú žiadosť o vyplatenie tejto pomoci za posledný rok päťročného obdobia plnenia svojich záväzkov.

⁶ Rozsudok Všeobecného súdu z 13. novembra 2014 vo veci T-481/11 *Španielske kráľovstvo v. Európska komisia*, EU:T:2014:945.

L. Oblasť: Sloboda usadiť sa

C-179/14 Európska komisia v. Maďarsko (23. 2. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2006/123/ES – Články 14 až 16 – Článok 49 ZFEÚ – Sloboda usadiť sa – Článok 56 ZFEÚ – Slobodné poskytovanie služieb – Podmienky vydávania daňovo zvýhodnených poukážok, ktoré poskytujú zamestnávateľia svojim zamestnancom a ktoré možno použiť na účely ubytovania, rekreácie a/alebo stravovania – Obmedzenia – Monopol“

EK v tejto veci spochybnila súlad maďarskej právnej úpravy s právom EÚ, pokiaľ ide o požiadavky na subjekty oprávnené na vydávanie niektorých daňovo zvýhodnených nástrojov, ktorými zamestnávateľ poskytuje zamestnancom vecné výhody. Konkrétne spochybnila určité aspekty právneho režimu uplatniteľného na dva z týchto nástrojov, a to jednak na rekreačnú kartu SZÉP a jednak na stravovacie poukážky Erzsébet, a to okrem iného kvôli požiadavkám na právnu formu a sídlo subjektu oprávneného uvedené nástroje vydávať. Súdny dvor žalobe EK vyhovel a rozhodol, že niektoré požiadavky maďarskej vnútroštátnej úpravy, týkajúce sa rekreačnej karty SZÉP a stravovacej poukážky Erzsébet, vo viacerých ohľadoch nie sú v súlade s právom EÚ a predstavujú prekážku slobody usadiť sa a slobodného poskytovania služieb.

C-522/14 Sparkasse Allgäu (14. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sloboda usadiť sa – Článok 49 ZFEÚ – Právna úprava členského štátu ukladajúca úverovým inštitúciám povinnosť informovať daňovú správu o aktívach zosnulých klientov na účely výberu dane z dedičstva – Uplatnenie tejto právnej úpravy na pobočky usadené v inom členskom štáte, v ktorom bankové tajomstvo v zásade zakazuje poskytovanie takejto informácie“

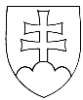
Sparkasse Allgäu je úverovou inštitúciou podnikajúcou na základe povolenia vydaného nemeckými orgánmi a okrem iného prevádzkuje nesamostatnú pobočku v Rakúsku. Daňová správa v Nemecku na účely výberu dane z dedičstva žiadala od tejto inštitúcie informácie o účtoch vedených v jej rakúskej pobočke, ktoré patria osobám, ktoré v okamihu ich smrti mali daňový domicil v Nemecku. Hoci povinnosť informovať o uvedených skutočnostiach vyplývala Sparkasse Allgäu z nemeckého práva, odmietla uvedené informácie poskytnúť. Rakúsko pritom nestanovuje porovnateľnú oznamovaciu povinnosť a úverové inštitúcie musia v Rakúsku rešpektovať bankové tajomstvo pod hrozbou trestných sankcií. Súdny dvor však rozhodol, že čl. 49 ZFEÚ za daných okolností nemeckej právnej úprave nebráni.

M. Oblasť: Slobodné poskytovanie služieb

C-314/14 Sanoma Media Finland – Nelonen Media (17. 2. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2010/13/EÚ – Článok 19 ods. 1 – Oddelenie televíznej reklamy od programov – Rozdelenie obrazovky – Článok 23 ods. 1 a 2 – Časové obmedzenie vysielania reklamných televíznych spotov na 20 % v rámci príslušnej hodiny – Sponzorské odkazy – Iné odkazy na sponzora – Čierne sekundy“

V tejto veci Súdny dvor okrem iného posudzoval, či smernica o audiovizuálnych mediálnych službách bráni tomu, aby bol končiaci sa televízny program oddelený od reklám nasledujúcich

po tomto programe tak, že sa na rozdelenej obrazovke súčasne v jednej časti zobrazia záverečné titulky programu a v druhej upútavka na ďalšie programy poskytovateľa. Rozhodol, že uvedený postup môže byť za určitých podmienok v súlade so smernicou aj bez toho, aby to bolo nevyhnutne sprevádzané alebo nasledované akustickým či vizuálnym signálom. Následne konštatoval, že znaky odkazujúce na sponzora vysielané v inom než sponzorovanom programe, sa majú započítať do maximálnej dĺžky vysielania reklamy v rámci príslušnej hodiny. Napokon sa zaoberal započítaním tzv. „čiernych sekúnd“, vložených medzi rozličné spoty reklám alebo medzi tento blok a nasledujúci program, do maximálnej dĺžky vysielania reklamy v rámci príslušnej hodiny.

N. Oblasť: Sociálna politika

C-292/14 Stroumpoulis a i. (25. 2. 2016)

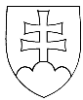
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 80/987/EHS – Aproximácia právnych predpisov členských štátov vzťahujúcich sa na ochranu zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa – Pôsobnosť – Neuspokojené mzdové nároky námorníkov pracujúcich na lodi plávajúcej pod vlajkou tretieho štátu – Zamestnávateľ so sídlom v tomto treťom štáte – Pracovná zmluva spravujúca sa právom toho istého tretieho štátu – Konkurz vyhlásený na zamestnávateľa v členskom štáte, v ktorom má svoje prevádzkové sídlo – Článok 1 ods. 2 – Príloha, bod II A – Vnútroštátne právne predpisy ustanovujúce zabezpečenie neuspokojených mzdových nárokov námorníkov uplatniteľné len v prípade, že títo námorníci boli opustení v zahraničí – Stupeň ochrany nezodpovedajúci stupňu ochrany stanovenému v smernici 80/987“

Spor sa týkal údajnej škody, ktorú utrpeli grécki námorníci najatí maltskou spoločnosťou, nakoľko im Grécko protiprávne nezabezpečilo ochranu podľa smernice 80/987 o aproximácii právnych predpisov členských štátov vzťahujúcich sa na ochranu zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa. Hoci uvedená spoločnosť mala sídlo v treťom štáte (v relevantnom čase totiž Malta ešte nebola členom EÚ), skutočné prevádzkové sídlo mala v Grécku a za insolventnú ju vyhlásil grécky súd podľa gréckeho práva. Preto Súdny dvor rozhodol, že uvedeným námorníkom malo Grécko v prípade platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa poskytnúť ochranu podľa smernice. Opačný záver nevyplýval ani z toho, že pracovné zmluvy námorníkov sa spravovali maltským právom a že loď, na ktorej mali pracovať, sa plavila pod maltskou vlajkou.

C-12/14 Európska komisia v. Maltská republika (3. 3. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Sociálne zabezpečenie – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Článok 46b – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Článok 54 – Starobné dôchodky – Pravidlá na zamedzenie súbehu – Osoby poberajúce starobný dôchodok v rámci vnútroštátneho systému a dôchodok štátneho zamestnanca v rámci systému iného členského štátu – Zníženie sumy starobného dôchodku“

Podľa EK porušila Malta svoje povinnosti z nariadenia 1408/71 a nariadenia 883/2004 tým, že z maltských starobných dôchodkov odpočítavala sumu dôchodkov vyplácaných v rámci dôchodkového systému verejnej služby iných členských štátov. Súdny dvor rozhodol, že EK predmetnú žalobu nesprávne založila na existencii všeobecnej povinnosti členského štátu

overovať, či právne predpisy ostatných členských štátov, aj keď neboli uvedené vo vyhlásení v zmysle nariadenia 1408/71 alebo nariadenia 883/2004, spadajú do vecnej pôsobnosti uvedených nariadení. Z tohto dôvodu ju v celom rozsahu zamietol.

C-441/14 DI (19. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Charta základných práv Európskej únie – Smernica 2000/78/ES – Zásada zákazu diskriminácie na základe veku – Vnútroštátna právna úprava odporujúca smernici – Možnosť jednotlivca spochybňovať zodpovednosť štátu za porušenie práva Únie – Spor medzi jednotlivcami – Vyváženie rôznych práv a zásad – Zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery – Úloha vnútroštátneho súdu“

V tejto veci zamestnávateľ v súlade s dánskym právom odmietol vyplatiť odstupné zamestnancovi, ktorý v čase odchodu zo zamestnania mal nárok na starobný dôchodok vyplácaný zamestnávateľom. Súdny dvor okrem iného posudzoval, v akom rozsahu nepísaná zásada práva EÚ špecifikovaná smernicou (v tomto prípade zákaz diskriminácie na základe veku) môže brániť tomu, aby sa súkromný zamestnávateľ mohol dovoľávať vnútroštátneho ustanovenia, ktoré odporuje uvedenej zásade. Predovšetkým rozhodol, že právna úprava, o ktorú išlo vo veci samej a na ktorú sa zamestnávateľ odvolával, nie je v súlade s právom EÚ. Tiež rozhodol, že vnútroštátny súd má v takom prípade vnútroštátne právo v spore medzi dvoma súkromnoprávnymi subjektmi vykladať eurokonformne. Ak to nie je možné, má ho neuplatniť. Túto jeho povinnosť nemôžu spochybniť ani zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, ani prípadná možnosť jednotlivca domáhať sa náhrady škody spôsobenej porušením práva EÚ od dotknutého členského štátu.

O. Oblasť: Spoločná obchodná politika

C-142/15 P SolarWorld v. Európska komisia (10. 3. 2016)

„Odvolania – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Článok 263 ZFEÚ – Kritérium priameho dotknutia – Zjavne nedôvodné odvolanie – Dumping – Dovoz fotovoltických modulov na báze kryštálického kremíka a hlavných komponentov (t. j. článkov a doštičiek) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike alebo odosielaných z Čínskej ľudovej republiky – Nariadenie (ES) č. 1225/2009 – Článok 8 – Ponuka cenového záväzku zo strany čínskych exportujúcich výrobcov – Prijatie Komisiou – Výnimka z antidumpingového cla – Žaloba proti rozhodnutiu o prijatí záväzku – Neprípustnosť“

Súdny dvor zamietol ako zjavne nedôvodné odvolanie proti uzneseniu Všeobecného súdu⁷, ktorým zamietol ako neprípustnú žalobu o zrušenie rozhodnutia EK, ktorým sa prijíma záväzok ponúknutý skupinou exportujúcich výrobcov z Číny v súvislosti s antidumpingovým konaním týkajúcim sa dovozu fotovoltických modulov na báze kryštálického kremíka a hlavných komponentov z Číny. Stotožnil sa pritom s posúdením Všeobecného súdu, ktorý v rámci posúdenia splnenia podmienky priamej dotknutosti v zmysle čl. 263 ods. 4 ZFEÚ uviedol, že rozhodnutie prijať záväzok nie je spôsobilé mať právne účinky, ktoré by sa priamo dotýkali situácie európskych výrobcov. Vyňatie z antidumpingového cla totiž najmä nebolo

⁷ Uznesenie Všeobecného súdu zo 14. januára 2015 vo veci T-507/13 *SolarWorld AG a i. v. Európska komisia*, EU:T:2015:23.

dôsledkom rozhodnutia o prijatí záväzku, ale až dôsledkom prijatia dočasného nariadenia EK alebo konečného nariadenia Radou za účelom implementácie záväzkov prijatých zo strany EK.

P. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

C-176/13 P Rada EÚ v. Bank Mellat (18. 2. 2016)

„Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Boj proti šíreniu jadrových zbraní – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike – Zmrazenie finančných prostriedkov iránskej banky – Povinnosť odôvodnenia – Postup prijímania aktu – Zjavne nesprávne posúdenie“

Svojím odvolaním Rada žiadala, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu⁸, ktorým boli zrušené reštriktívne opatrenia uložené Bank Mellat, spočívajúce v zmrazení finančných prostriedkov. Tvrdila, že napadnutý rozsudok obsahuje viacero nesprávnych právnych posúdení. Súdny dvor však odvolanie zamietol. Iba v jednom prípade totiž dospel k záveru o nesprávnom právnom posúdení Všeobecného súdu, ani uvedené konštatované nesprávne posúdenie však nemalo vplyv na výrok napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o argument Rady k dôvernosti zdrojov a ich možnému ohrozeniu pri prezradení, Súdny dvor tento argument odmietol, keďže bol prvýkrát uvedený až vo fáze odvolania.

C-440/14 P National Iranian Oil Company v. Rada EÚ (1. 3. 2016)

„Odvolanie – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránskej islamskej republike – Zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov – Vykonačacie nariadenie (EÚ) č. 945/2012 – Právny základ – Kritérium založené na materiálnej, logistickej alebo finančnej podpore iránskej vláde“

Rada zmrazila v roku 2012 finančné prostriedky spoločnosti National Iranian Oil Company (NIOC) v dôsledku iránskeho jadrového a raketového programu. NIOC sa domáhala na Všeobecnom súde zrušenia tohto reštriktívneho opatrenia. Keďže Všeobecný súd⁹ odmietol žalobu tejto spoločnosti, obrátila sa NIOC s odvolaním na Súdny dvor. Ten svojím rozsudkom odmietol toto odvolanie, potvrdil rozhodnutie Všeobecného súdu a vyhlásil zmrazenie finančných prostriedkov spoločnosti NIOC za platné. Od 16. januára 2016, keď EÚ väčšinu medzinárodných sankcií voči Iránu odvolala, však má finančné prostriedky spoločnosť NIOC opäť k dispozícii.

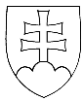
Q. Oblasť: Štátna pomoc

C-431/14 P Grécka republika v. Európska komisia (8. 3. 2016)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Kompenzácie, ktoré vyplatil Grécky poľnohospodársky poisťovací orgán (ELGA) v rokoch 2008 a 2009 – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďuje sa jej vymáhanie – Pojem ‚štátna pomoc‘ –

⁸ Rozsudok Všeobecného súdu z 29. januára 2013 vo veci T-496/10 *Bank Mellat v. Rada EÚ*, EU:T:2013:39.

⁹ Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júla 2014 vo veci T-578/12 *National Iranian Oil Company v. Rada EÚ*, EU:T:2014:678.

Článok 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ – Usmernenia týkajúce sa štátnej pomoci v sektore poľnohospodárstva – Povinnosť odôvodnenia – Skreslenie dôkazov“

Grécky poľnohospodársky poisťovací orgán (ELGA) vyplatil gréckym farmárom náhradu za škody, ktoré im vznikli v súvislosti s nepriaznivým počasím. EK prijala rozhodnutie, ktorým označila toto opatrenie za neoprávnenú štátnu pomoc nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariadila jej vrátenie. Grécko napadlo rozhodnutie EK na Všeobecnom súde, ktorý túto žalobu zamietol¹⁰. Preto sa Grécko svojím odvolaním obrátilo na Súdny dvor. Ten svojím rozhodnutím zamietol odvolanie a potvrdil povinnosť Grécka získať od gréckych poľnohospodárov späť neoprávnenú štátnu pomoc poskytnutú vo výške 425 miliónov €.

R. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-601/15 PPU N. (15. 2. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu – Smernica 2008/115/ES – Legálny pobyt – Smernica 2013/32/EÚ – Článok 9 – Právo zostať v členskom štáte – Smernica 2013/33/EÚ – Článok 8 ods. 3 prvý pododsek písm. e) – Zaistenie – Ochrana národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku – Platnosť – Charta základných práv Európskej únie – Články 6 a 52 – Obmedzenie – Proporcionalita“

V tejto veci sa vnútroštátny súd pýtal, či je možné zaistiť žiadateľa o azyl, ak si to vyžaduje ochrana národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku. Konkrétne sa spor týkal pána N, ktorý bol viackrát odsúdený za rôzne trestné činy. Po poslednom odsúdení mu bol uložený trest odňatia slobody a následne bol zaistený ako žiadateľ o azyl. V rámci naliehavého prejudiciálneho konania Súdny dvor predovšetkým rozhodol, že zaistenie žiadateľa o azyl ako opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu zodpovedá cieľu všeobecného záujmu, ktorý je uznaný právom EÚ a nie je s ním v rozpore. Rovnako rozhodol, že podanie novej žiadosti o azyl nemôže automaticky spôsobiť neplatnosť skôr vydaného rozhodnutia o návrate.

C-94/14 Flight Refund (10. 3. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Európske konanie o platobnom rozkaze – Nariadenie (ES) č. 1896/2006 – Články 17 a 20 – Povinnosti súdu, ktorý má určiť miestne príslušný súd na rozhodovanie v sporovom konaní začatom v dôsledku podania odporu voči európskemu platobnému rozkazu odporcom – Právomoc súdov členského štátu pôvodu európskeho platobného rozkazu – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Pohládávka založená na práve na náhradu škody na základe nariadenia (ES) č. 261/2004 z dôvodu meškania letu“

V tejto veci bol najprv vo veci nároku na náhradu škody za meškание letu vydaný európsky platobný rozkaz, proti ktorému ale povinná spoločnosť podala odpor. Následne mal predkladajúci vnútroštátny súd určiť miestne príslušný maďarský súd, ktorý rozhodne v sporovom konaní, resp. posúdiť medzinárodnú právomoc súdov tohto členského štátu, ktoré

¹⁰ Uznesenie Všeobecného súdu z 19. septembra 2012 vo veci T-52/12 R *Grécka republika v. Európska komisia*, EU:T:2012: a rozsudok Všeobecného súdu zo 16. júla 2014 vo veci T-52/12 *Grécka republika v. Európska komisia*, EU:T:2014:677.

rozhodnú o pohľadávke, na základe ktorej bol platobný rozkaz vydaný. Súdny dvor v tejto veci rozhodol predovšetkým o tom, čím sa v takom prípade má vnútroštátny súd riadiť, v akom rozsahu má rozhodovať podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva a ako má toto právo zosúladiť s právom EÚ.

Spojené veci C-404/15 a C-659/15 PPU Aranyosi a Căldăraru (5. 4. 2016)

„Konanie o predbežnej otázke – Policajná a justičná spolupráca v trestných veciach – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Európsky zatýkací rozkaz – Dôvody pre odmietnutie výkonu – Listina základných práv Európskej únie – Článok 4 – Zákaz neľudského či ponižujúceho zachádzania – Väzenské podmienky vo vydávajúcom členskom štáte“

Súdny dvor v tejto veci v podstate rozhodol, že výkon európskeho zatýkacieho rozkazu možno odložiť kvôli konkrétnym dôvodom, pre ktoré sa možno domnievať, že osoba, na ktorú je európsky zatykač vydaný, bude v dôsledku podmienok, v akých má byť v tomto členskom štáte väznená, vystavená v prípade svojho odovzdania do tohto členského štátu skutočnému nebezpečenstvu neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania. Záver o existencii tohto nebezpečenstva však nemožno prijať napr. iba na základe vedomosti o existencii systémových, či celoplošných nedostatkov v príslušnom členskom štáte. Ak nemožno existenciu tohto nebezpečenstva vylúčiť v primeranej lehote, musí vykonávajúci justičný orgán rozhodnúť, či je namieste postup odovzdania ukončiť.

C-483/14 KA Finanz (7. 4. 2016)

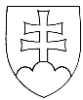
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Rímsky dohovor – Rozhodné právo – Cezhraničné zlúčenie – Smernica 78/855/EHS – Smernica 2005/56/ES – Zlúčenie – Ochrana veriteľov – Prevedenie všetkých pohľadávok a záväzkov preberanej spoločnosti na preberajúcu spoločnosť“

Rakúska spoločnosť KA Finanz je právnou nástupkyňou spoločnosti Kommunalkredit so sídlom na Cypre. Rakúska spoločnosť Sparkassen Versicherung vymáhala od KA Finanz úroky z podriadených dlhopisov emitovaných Kommunalkredit pred jej zlúčením s KA Finanz. Súdny dvor okrem iného posudzoval, aké právo je za daných okolností v nadväznosti na cezhraničné zlúčenie rozhodným právom, pokiaľ ide o výklad, plnenie záväzkov, ako aj spôsoby zániku zmluvy o dlhopise uzatvorenej preberanou spoločnosťou. Rozhodol, že je ním právo, ktoré bolo uplatniteľné na danú zmluvu pred zlúčením, a že ustanoveniami upravujúcimi ochranu veriteľov preberanej spoločnosti sú ustanovenia vnútroštátnej právnej úpravy, ktorými sa riadila táto spoločnosť.

C-366/13 Profit Investment SIM (20. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Pojem ‚nezlučiteľné rozsudky‘ – Žaloby, ktoré nemajú rovnaký predmet, podané proti viacerým žalovaným s bydliskom v rôznych členských štátoch – Podmienky voľby právomoci – Doložka o voľbe právomoci – Pojem ‚zmluvná vec‘ – Overenie neexistencie platného zmluvného vzťahu“

Spor v tejto veci sa týkal obchodovania s cennými papiermi medzi viacerými spoločnosťami pôsobiacimi v rôznych krajinách. Vnútroštátny súd sa obrátil na Súdny dvor ohľadom výkladu nariadenia Brusel I v súvislosti s nejasnosťami kvôli súdnej právomoci. Súdny dvor sa okrem

iného zaoberal tým, či doložka o voľbe právomoci za okolností vo veci samej spĺňala požiadavky spomínaného nariadenia a bolo možné sa na ňu odvolávať. Tiež sa zaoberal výkladom čl. 6 ods. 1 nariadenia Brusel I, ktorý v podstate zakladá právomoc súdov niektorého členského štátu v prípade súvisiacich nárokov v snahe predísť nezlučiteľným rozhodnutiam súdov dvoch rôznych členských štátov. Rozhodol však, že nie je dôvodné vychádzať z hrozby nezlučiteľných rozhodnutí vtedy, ak by prípadné uznanie dôvodnosti žaloby podanej v jednom členskom štáte mohlo eventuálne ovplyvniť rozsah záujmu, na ktorého ochranu bola podaná žaloba v inom členskom štáte.

C-572/14 Austro-Mechana (21. 4. 2016)

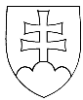
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Súdna právomoc v občianskych a obchodných veciach – Článok 5 bod 3 – Pojem ‚nároky na náhradu škody z iného ako zo zmluvného vzťahu‘ – Smernica 2001/29/ES – Zosúladenie niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti – Článok 5 ods. 2 písm. b) – Právo rozmnožovania – Výnimky a obmedzenia – Rozmnožovanie na súkromné použitie – Primeraná kompenzácia – Nezaplatenie – Možnosť zahrnutia do pôsobnosti článku 5 bodu 3 nariadenia (ES) č. 44/2001“

Spoločnosť kolektívnej správy autorských práv Austro-Mechana žiadala od spoločnosti Amazon zaplatenie primeranej odmeny podľa rakúskeho práva z titulu uvedenia nosičov touto spoločnosťou na trh v Rakúsku. Spor sa týkal otázky, či sú rakúske súdy v súlade s nariadením Brusel I príslušné na rozhodovanie o žalobe Austro-Mechana proti Amazonu. Súdny dvor rozhodol, že táto žaloba spadá do oblasti nárokov na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu podľa nariadenia Brusel I a ak by k dotknutej skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, došlo alebo by mohlo dôjsť v Rakúsku, čo musí overiť vnútroštátny súd, súdy tohto členského štátu by boli príslušné na rozhodovanie o žalobe spoločnosti Austro-Mechana.

C-559/14 Meroni (25. 5. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Uznávanie a výkon predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení – Pojem ‚verejný poriadok‘“

Predmetom sporu v tejto veci bol návrh na uznanie a výkon rozhodnutia týkajúceho sa predbežných opatrení vrátane ochranných opatrení v Lotyšsku, ktoré vydal súd v Spojenom kráľovstve. Podľa pána Meroniho sporné rozhodnutie poškodzovalo záujmy tretích osôb, ktoré neboli účastníkmi pôvodného konania pred súdom Spojeného kráľovstva. Tiež tvrdil, že uznanie a výkon tohto rozhodnutia je v rozpore s výhradou verejného poriadku podľa nariadenia Brusel I. Súdny dvor rozhodol, že uznanie a výkon rozhodnutia vydaného súdom členského štátu, ktoré bolo prijaté bez predchádzajúceho vypočutia tretej osoby, ktorej práva môžu byť týmto rozhodnutím dotknuté, nemožno považovať za v zjavnom rozpore s verejným poriadkom členského štátu, v ktorom sa žiada o uznanie a výkon, a s právom na spravodlivý proces, pokiaľ môže daná osoba pred týmto súdom uplatniť svoje práva.

S. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-324/14 PARTNER Apelski Dariusz (7. 4. 2016)

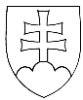
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky – Smernica 2004/18/ES – Technická a/alebo odborná spôsobilosť hospodárskych subjektov – Článok 48 ods. 3 – Možnosť spoľahnúť sa na využitie spôsobilosti iných subjektov – Podmienky a spôsoby – Povaha vzťahov medzi uchádzačom a inými subjektmi – Zmena ponuky – Vyhlásenie elektronickej aukcie za neplatnú a jej zopakovanie – Smernica 2014/24/EÚ“

Mesto Varšava obstarávalo služby čistenia vozoviek prostredníctvom elektronickej aukcie. Spoločnosť Partner sa uchádzala o celú uvedenú zákazku tvrdiac, že posledné tri roky zabezpečovala poskytovanie štrnástich služieb, pričom u dvanástich služieb uvádzala vlastnú skúsenosť a u dvoch služieb skúsenosť spoločnosti PUM so sídlom v Grudziądz (Poľsko), meste nachádzajúcom sa asi 230 km od Varšavy. Kvôli uvedenej skutočnosti bola táto ponuka ako celok zamietnutá, voči čomu spoločnosť Partner namietala. Súdny dvor sa v tejto veci okrem iného zaoberal výkladom smernice 2004/18, a to najmä tým, kedy a v akom rozsahu sa hospodársky subjekt môže spoliehať na spôsobilosti iných subjektov a aké sú v tejto súvislosti možnosti verejného obstarávateľa. Tiež posudzoval existenciu prípadnej povinnosti obstarávateľa zopakovať elektronickej aukciu, na ktorú nebol pozvaný subjekt, ktorý predložil prijateľnú ponuku. Napokon sa zaoberal tým, či je možné smernicu 2004/18 posudzovať vo svetle novej smernice 2014/24.

C-396/14 MT Højgaard a Züblin (24. 5. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 267 ZFEÚ – Právomoc Súdneho dvora – Postavenie orgánu, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, ako súdneho orgánu – Verejné obstarávanie v odvetví železničnej infraštruktúry – Rokovacie konanie – Smernica 2004/17/ES – Článok 10 – Článok 51 ods. 3 – Zásada rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi – Skupina zložená z dvoch spoločností, ktorá bola prijatá za uchádzača – Ponuka predložená jednou z týchto dvoch spoločností vo vlastnom mene, lebo na druhú spoločnosť bol vyhlásený konkurz – Spoločnosť považovaná za spôsobilú byť samostatne prijatá za uchádzača – Uzavretie zmluvy s touto spoločnosťou“

Spor v tejto veci sa týkal verejného obstarávania v rámci výstavby novej železničnej trate. Obstarávateľ umožnil spoločnosti Per Aarsleff zúčastniť sa vo vlastnom mene rokovacieho konania o zadání zákazky namiesto skupiny Aarsleff a Pihl, ktorá pôvodne predložila ponuku, avšak neskôr zanikla. Jeden z neúspešných uchádzačov namietal, že tým obstarávateľ porušil zásady rovnosti zaobchádzania a transparentnosti podľa smernice 2004/17, keďže Per Aarsleff sa sama nedostala do predbežného výberu. Súdny dvor rozhodol, že obstarávateľ neporuší dané zásady uvedeným postupom, ak bude preukázané, na jednej strane, že tento hospodársky subjekt samostatne spĺňa požiadavky definované uvedeným obstarávateľom, a na druhej strane, že pokračovanie jeho účasti v uvedenom konaní nevedie k zhoršeniu konkurenčného postavenia ostatných uchádzačov.

Spojené veci C-260/14 a C-261/14 Județul Neamț a Județul Bacău (26. 5. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana finančných záujmov Európskej únie – Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 – Európsky fond pre regionálny rozvoj (EFRR) – Nariadenie (ES) č. 1083/2006 – Zadanie verejnej zákazky príjemcom prostriedkov konajúcim ako verejný obstarávateľ, ktorej predmetom je uskutočnenie dotovanej činnosti – Pojem ‚nezrovnalosť‘ – Kritérium týkajúce sa ‚porušenia práva Únie‘ – Verejné obstarávanie, ktoré je v rozpore s vnútroštátnou právnou úpravou – Povaha finančných opráv prijatých členskými štátmi – Správne opatrenia alebo sankcie“

Vnútroštátny súd sa v tejto veci zaoberal platnosťou dvoch správnych aktov, ktoré zaslalo rumunské ministerstvo samosprávnym krajom a v ktorých im kvôli porušeniam vnútroštátneho práva o verejnom obstarávaní pri dotovaných operáciách uložilo povinnosť vrátiť časť poskytnutých dotácií. Sporné najmä bolo, či išlo o „nezrovnalosť“ v zmysle nariadenia 2988/95 alebo nariadenia 1083/2006. Súdny dvor predovšetkým konštatoval, že porušenie vnútroštátneho práva verejného obstarávania pri operáciách spolufinancovaných zo štrukturálnych fondov s nižšou odhadovanou hodnotou než prahovou hodnotou podľa smernice EÚ o verejnom obstarávaní môže predstavovať „nezrovnalosť“, ak toto porušenie poškodilo alebo mohlo poškodiť všeobecný rozpočet EÚ jeho zaťažením neoprávnenou výdavkovou položkou. Tiež rozhodol, že finančné opravy členských štátov sú v prípade, že sa uplatnili na spolufinancované náklady štrukturálnych fondov z dôvodu porušenia pravidiel v oblasti verejného obstarávania, správne opatrenia v zmysle práva EÚ.

T. Oblasť: Voľný pohyb osôb**C-299/14 García-Nieto a i. (25. 2. 2016)**

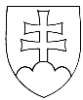
„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Voľný pohyb osôb – Občianstvo Únie – Rovnosť zaobchádzania – Smernica 2004/38/ES – Článok 24 ods. 2 – Dávky sociálnej pomoci – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Články 4 a 70 – Osobitné nepríspevkové peňažné dávky – Vylúčenie štátnych príslušníkov členského štátu počas prvých troch mesiacov pobytu na území hostiteľského členského štátu“

Nemecký úrad práce odmietol priznať dávky na zabezpečenie existenčného minima dvom španielskym štátnym príslušníkom, keďže okrem iného v čase podania žiadosti mali v Nemecku pobyt menej ako tri mesiace. Vnútroštátny súd vyjadril pochybnosti, pokiaľ ide o zlučiteľnosť úplného vylúčenia z poberania predmetných dávok s právom EÚ. Súdny dvor však svojím rozhodnutím potvrdil svoju nedávnu judikatúru¹¹ a rozhodol, že členský štát môže príslušníkov iných členských štátov počas prvých troch mesiacov ich pobytu paušálne vylúčiť z poberania určitých sociálnych dávok. Právo EÚ v tejto súvislosti nevyžaduje individuálne posúdenie.

C-161/15 Bensada Benallal (17. 3. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/38/ES – Rozhodnutie o ukončení povolenia na pobyt – Zásada dodržiavania práva na obhajobu – Právo byť

¹¹ Rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 2015 vo veci C-67/14 *Alimanovic*, EU:C:2015:597, rozsudok z 11. novembra 2014 vo veci C-333/13 *Dano*, EU:C:2014:..

vypočutý – Procesná autonómia členských štátov – Prípustnosť kasačných dôvodov – Dôvody verejného poriadku“

Pán Benallal, ktorý má španielsku štátnu príslušnosť, prišiel do Belgicka, kde mu bol povolený pobyt ako pracovníkovi. Belgicko rozhodlo o ukončení jeho povolenia na pobyt a nariadilo mu opustiť belgické územie. Pán Benallal sa bránil, že správny orgán ho mal pred prijatím svojho rozhodnutia vypočuť, urobil tak ale prvýkrát až pred súdom rozhodujúcim o kasačnom prostriedku. Podľa belgického vnútroštátneho práva pritom platí, že dôvod založený na porušení vnútroštátneho práva uvedený v danom štádiu je prípustný iba vtedy, ak tento dôvod patrí do oblasti verejného poriadku. Za daných okolností podľa Súdneho dvora platí, že treba dôvod založený na porušení práva byť vypočutý, ktoré je zaručené právom EÚ, uvedený po prvýkrát pred súdom rozhodujúcim o kasačnom prostriedku vyhlásiť za prípustný. Vnútroštátnemu súdu ale ešte prislúcha posúdiť, či uvedený dôvod spĺňa podmienky vyžadované vnútroštátnym právom pre kvalifikáciu ako dôvodu verejného poriadku.

U. Oblasť: Voľný pohyb tovaru

C-472/14 Canadian Oil Company Sweden a Rantén (17. 3. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Registrácia, hodnotenie a autorizácia chemických látok – Nariadenie (ES) č.1907/2006 (nariadenie REACH) – Rozsah harmonizovanej oblasti – Registrácia látok v Európskej chemickej agentúre pred uvedením na trh – Článok 5 – Vnútroštátny register chemických výrobkov – Povinnosť oznámenia na účely registrácie – Zlučiteľnosť s nariadením REACH – Články 34 ZFEÚ a 36 ZFEÚ – Množstevné obmedzenia dovozu“

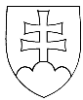
Spoločnosti Canadian Oil bol uložený peňažný trest za to, že neoznámila švédskemu inšpektorátu dovoz 392 ton chemických výrobkov do Švédska. Súdny dvor konštatoval, že nariadenie REACH za určitých podmienok, ktorých splnenie prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, nebráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava zavazovala dovozcu chemických výrobkov registrovať tieto výrobky na príslušnom vnútroštátnom orgáne, hoci má tento dovozca povinnosť registrácie tých istých výrobkov na základe tohto nariadenia v Európskej chemickej agentúre. Súdny dvor tiež rozhodol, že požiadavke na oznamovanie a registráciu chemických výrobkov, stanovenej vnútroštátnou právnou úpravou dotknutou v tomto konaní, nebráni ani čl. 34 ZFEÚ v spojení s čl. 36 ZFEÚ (zákaz množstevných obmedzení medzi členskými štátmi).

V. Oblasť: Vonkajšie vzťahy

C-104/16 P Rada EÚ v. Front Polisario (7. 4. 2016)

„Skrátené konanie“

Toto konanie sa týka odvolania Rady voči rozsudku Všeobecného súdu, ktorým zrušil rozhodnutie Rady týkajúce sa dohody o recipročnej liberalizácii obchodu s určitými poľnohospodárskymi výrobkami a výrobkami rybného hospodárstva medzi EÚ a Marokom v rozsahu, v akom toto rozhodnutie schvaľuje aplikáciu dohody aj na Západnú Saharu ako

územie, ktoré možno označiť za sporné.¹² Súdny dvor vyhovel žiadosti Rady o prejednanie veci v skrátanom konaní. Vec sa totiž týka mimoriadne citlivej oblasti medzinárodných vzťahov EÚ s tretími štátmi, v tomto prípade spoločnej obchodnej politiky, a práve negatívnym dôsledkom v tejto oblasti je potrebné predísť. Súdny dvor okrem iného vzal pri rozhodovaní do úvahy aj to, že marocká vláda v nadväznosti na rozsudok Všeobecného súdu rozhodla o prerušení kontaktov s inštitúciami EÚ, s výnimkou komunikácie ohľadom spomínaného rozsudku. Vecné rozhodnutie ale vo veci ešte nepadlo.

W. Oblasť: Životné prostredie

C-556/14 P Holcim (Romania) v. Európska komisia (7. 4. 2016)

„Odvolaie – Životné prostredie – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii – Smernica 2003/87 / ES - Články 19 a 20 – Nariadenie Rady (ES) č. 2216/2004 – Článok 10 – Systém registrov pre transakcie týkajúce sa emisných kvót – Zodpovednosť za chybu – Odmietnutie EK zverejniť údaje a zakázať všetky transakcie zahŕňajúce ukradnuté emisné kvóty – Prísna zodpovednosť“

Tento prípad súvisí s neoprávneným prevodom jedného milióna emisných kvót spoločnosti Holcim v rumunskom registri v r. 2010. Spoločnosť Holcim po jeho odhalení podnikala rôzne opatrenia na vyšetrenie tohto prevodu a zamedzenie ďalšieho nakladania s odcudzenými emisnými kvótami. V rámci toho požiadala EK o zablokovanie ďalšieho nakladania s uvedenými kvótami a o iniciovanie krokov smerujúcich k oznámeniu identity osôb, na účtoch ktorých sa nachádzajú. Keďže EK požadované kroky nepodnikla, spoločnosť podala proti nej žalobu o náhradu škody, ktorú Všeobecný súd zamietol¹³. Spoločnosť Holcim sa preto odvolala na Súdny dvor, ktorý však jej odvolanie v celom rozsahu zamietol.

Spojené veci C-78/16 a C-79/16 Pesce a i. (13. 4. 2016)

„Skrátané konanie“

Toto prejudiciálne konanie sa týka výkladu smernice Rady 2000/29 o ochranných opatreniach proti zavlečeniu organizmov škodlivých pre rastliny alebo rastlinné produkty do Spoločenstva a proti ich rozšíreniu v rámci Spoločenstva a platnosti vykonávacieho rozhodnutia EK týkajúceho sa opatrení proti zavlečeniu organizmu *Xylella fastidiosa* do EÚ a jeho rozšíreniu na jej území. Talianske orgány, vychádzajúc z vykonávacieho rozhodnutia EK, nariadili dvom vlastníkom poľnohospodárskej pôdy odstránenie nielen infikovaných olivovníkov, ale aj všetkých hostiteľských rastlín v okruhu 100m, voči čomu sa títo vlastníci bránia. Spochybňujú pritom proporcionalitu vykonávacieho rozhodnutia EK, ako aj dostatočnosť jeho odôvodnenia. Súdny dvor vyhovel žiadosti predkladajúceho súdu o skrátané konanie, a to vzhľadom na hroziace riziká, ako aj na potrebu predísť nenapraviteľným škodám. Vo veci už medzičasom generálny advokát predložil svoje návrhy.

¹² Rozsudok Všeobecného súdu z 10. decembra 2015 vo veci T-512/12, *Front Polisario v Rada EÚ*, EU:T:2015:953.

¹³ Rozsudok Všeobecného súdu z 18. septembra 2014 vo veci T-317/12 *Holcim (Romania) v. Európska komisia*, EU:T:2014:782.

Spojené veci C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 a C-391/14 až C-393/14 Borealis Polyolefine a i. (28. 4. 2016)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Systém obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Európskej únii – Smernica 2003/87/ES – Článok 10a ods. 5 – Spôsob pridelenia kvót – Bezodplatné pridelenie kvót – Spôsob výpočtu jednotného medziodvetvového korekčného faktora – Rozhodnutie 2011/278/EÚ – Článok 15 ods. 3 – Rozhodnutie 2013/448/EÚ – Článok 4 – Príloha II – Platnosť“

V týchto veciach bola na vnútroštátnych súdoch v Taliansku, Holandsku a Rakúsku napadnutá platnosť vnútroštátnych rozhodnutí o bezodplatnom pridelení emisných kvót skleníkových plynov na obdobie od roku 2013 až do roku 2020, pri prijatí ktorých sa uplatnil tzv. jednotný medziodvetvový korekčný faktor. Súdny dvor posudzoval platnosť dvoch rozhodnutí EK, týkajúcich sa pridelenia emisií. Jedno posúdil ako platné. Druhé, ktorým EK stanovila maximálne ročné množstvo bezodplatných kvót na emisie skleníkových plynov na obdobie 2013 až do roku 2020, však vyhlásil za neplatné. Účinky vyhlásenia tejto neplatnosti ale časovo obmedzil. Konkrétne rozhodol, že vyhlásenie neplatnosti bude mať účinky až po desiatich mesiacoch od vyhlásenia rozsudku s cieľom umožniť EK prijať nevyhnutné opatrenia. Tiež rozhodol, že opatrenia dovtedy prijaté na základe ustanovení vyhlásených za neplatné nemôžu byť spochybnené.

C-346/14 Európska komisia v. Rakúska republika (4. 5. 2016)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 4 ods. 3 ZEÚ – Článok 288 ZFEÚ – Smernica 2000/60/ES – Politika Únie v oblasti vodného hospodárstva – Článok 4 ods. 1 – Zabránenie zhoršeniu stavu útvarov povrchovej vody – Článok 4 ods. 7 – Výnimka zo zákazu zhoršenia – Nadradený verejný záujem – Povolenie na výstavbu vodnej elektrárne na rieke Schwarze Sulm (Rakúsko) – Zhoršenie stavu vody“

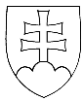
EK v tejto veci žalovala Rakúsko za porušenie čl. 4 ods. 3 ZFEÚ v spojení s čl. 288 ZFEÚ kvôli tomu, že riadne neuplatnilo ustanovenia rámcovej smernice o vode pri povolení výstavby vodnej elektrárne na rieke Schwarze Sulm. Súdny dvor však žalobu zamietol, pričom podľa neho EK tvrdené porušenie nepreukázala. EK vytkol najmä neexistenciu jej konkrétnych výhrad, umožňujúcich napr. zistiť, v čom je štúdia spomenutá v rozsudku, ktorej závery boli začlenené do vnútroštátneho rozhodnutia o povolení výstavby príslušnej vodnej elektrárne, neúplná alebo chybná, resp. nedôveryhodná.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-411/14 The Coca-Cola Company v. ÚHVT (24. 2. 2016)

„Ochranná známka Spoločenstva – Prihláška trojrozmernej ochrannej známky Spoločenstva – Tvar fľaše s krivkami bez rýh – Absolútny dôvod zamietnutia – Nedostatok rozlišovacej spôsobilosti – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Neexistencia rozlišovacej spôsobilosti na základe používania – Článok 7 ods. 3 nariadenia č. 207/2009“

Všeobecný súd zamietol žiadosť spoločnosti Coca-Cola o zápis tvaru fľaše ako trojrozmernej ochrannej známky. Coca-Cola sa snažila preukázať, že ochranná známka, ktorej zápis žiadala, získala rozlišovaciu spôsobilosť na základe používania. ÚHVT odmietol zapísať požadovanú ochrannú známku a Všeobecný súd jeho rozhodnutie potvrdil, pričom spochybnil dôkazy predložené spoločnosťou Coca-Cola.

T-840/14 International Gaming Projects v. ÚHVT (11. 3. 2016)

„Ochranná známka Spoločenstva – Námietské konanie – Žiadosť o zápis obraznej ochrannej známky Spoločenstva Sky BONUS – Skoršia ochranná známka Spoločenstva SKY – Relatívne dôvody zamietnutia – Pravdepodobnosť zámény – Obmedzenie tovarov pre ktoré sa požadoval zápis – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Neprípustnosť“

Navrhovateľ v žalobe obmedzil zoznam tovarov, pre ktoré sa požadoval zápis ochrannej známky, tým, že ich bližšie charakterizoval, pričom hlavne bližšie určil ich účel. Všeobecný súd v predmetnom uznesení dospel k záveru, že takéto špecifikovanie naformulované v žalobe vedie k zmene sporu v porovnaní s tým, ako bol vedený pred odvolacím senátom ÚHVT. Táto zmena by mohla ovplyvniť rozhodnutie ÚHVT. Všeobecný súd preto žalobu zamietol ako neprípustnú.

T-201/14 The Body Shop International v. ÚHVT (16. 3. 2016)

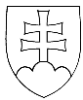
„Ochranná známka Spoločenstva – Námietské konanie – Žiadosť o zápis slovnej ochrannej známky Spoločenstva SPA WISDOM – Skoršia ochranná známka Beneluxu SPA – Relatívne dôvody zamietnutia – Zneužívanie rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena skoršej ochrannej známky – Článok 8 ods. 5 nariadenia (ES) č. 207/2009“

Všeobecný súd zamietol žiadosť o zápis slovnej ochrannej známky SPA WISDOM pre kozmetické produkty. Uviedol pritom, že pojem SPA môže byť považovaný za opisný pre hydroterapiu ako sauny a hammam kúpele, avšak nie pre kozmetické produkty. Medzi kozmetickými produktmi a minerálnou vodou existuje podľa Všeobecného súdu istá spojitosť, keďže sú často predávané jednou spoločnosťou. Zároveň môže byť minerálna voda zložkou kozmetickým produktov. Skoršia ochranná známka SPA inej spoločnosti bola pritom zapísaná práve pre minerálnu vodu. Dotknutá verejnosť preto mohla dospieť k záveru, že medzi požadovanou ochrannou známkou a existujúcou ochrannou známkou existuje prepojenie.

T-90/15 Schoeller Corporation v. ÚHVT (16. 3. 2016)

„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o neplatnosť – Slovná ochranná známka Spoločenstva SCOPE – Absolútne dôvody zamietnutia – Rozlišovacia spôsobilosť – Článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Článok 52 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009“

Všeobecný súd zvrátil rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT, v ktorom ÚHVT dospel k záveru, že požadovaná ochranná známka SCOPE je opisná pre služby, pre ktoré sa jej zápis požaduje, konkrétne napr. poistenie, finančné poradenstvo atď. ÚHVT pritom posudzoval nielen požadovanú ochrannú známku ako takú, ale spájal ju pri jej posúdení so službami, pre ktoré bol zápis požadovaný, a to tak, že požadovanú ochrannú známku posudzoval, ako keby obsahovala i ďalšie slová. Všeobecný súd uviedol, že pojem SCOPE sám o sebe nie je opisným

pre služby, pre ktoré sa zápis tejto ochrannej známky požaduje. To, že môže byť používaný v súvislosti s finančnými službami (napr. ako „investment scope“), nepotvrďuje opak.

T-501/13 Karl-May-Verlag v. ÚHVT (18. 3. 2016)

„Ochranná známka Spoločenstva – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka Spoločenstva WINNETOU – Absolútny dôvod zamietnutia – Opisný charakter – Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 – Článok 52 ods. 1 a 2 nariadenia č. 207/2009 – Zásady autonómie a nezávislosti ochrannej známky Spoločenstva – Povinnosť odôvodnenia“

Tento spor sa týkal ochrannej známky Spoločenstva WINNETOU. Všeobecný súd zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu ÚHVT kvôli porušeniu zásad autonómie a nezávislosti, ktorými sa spravujú ochranné známky Spoločenstva. ÚHVT totiž rozhodnutiam vnútroštátnych súdov, týkajúcim sa zápisu rovnakej ochrannej známky, nepriznal indikatívnu hodnotu ako ukazovateľom v rámci posúdenia skutkových okolností veci samej, ale vnímal ich ako záväzné, pokiaľ ide o spôsobilosť spornej ochrannej známky na zápis. Ďalej Všeobecný súd dospel aj k záveru, že ÚHVT svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, najmä pokiaľ ide o záver, že označenie WINNETOU okrem svojho konkrétneho významu ako označenie fiktívnej osoby príslušná skupina verejnosti vníma ako odkaz na pojmy „indián“ a „indiánsky náčelník“.

B. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-827/14 Deutsche Telekom v. Európska komisia (18. 2. 2016)

„Vedľajšie účastníctvo – Oprávnený záujem na výsledku konania – Žiadosť o dôverné zaobchádzanie“

Spoločnosť Deutsche Telekom napadla žalobou rozhodnutie EK, ktorým rozhodla, že v rokoch 2005 až 2010 spoločnosť Slovak Telekom zneužívala svoje dominantné postavenie na trhu pevného širokopásmového internetu, a ktorým uložila spoločnosti Slovak Telekom, ako aj spoločnosti Deutsche Telekom ako jej materskej spoločnosti, pokutu vo výške viac ako 38 mil. eur. Návrh na vstup do tohto konania v pozícii vedľajšieho účastníka na podporu EK podali spoločnosti Orange Slovensko a Slovanet. Všeobecný súd ich návrhom na vstup do konania uznesením vyhovel, nakoľko okrem iného dospel k záveru, že ako konkurenti spoločnosti Slovak Telekom majú v zmysle ustálenej judikatúry oprávnený záujem na výsledku konania.

T-251/12 EGL a i. v. Európska komisia (29. 2. 2016)

T-254/12 Kühne + Nagel International a i. v. Európska komisia (29. 2. 2016)

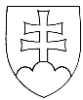
T-264/12 UTi Worldwide a i. v. Európska komisia (29. 2. 2016)

T-265/12 Schenker v. Európska komisia (29. 2. 2016)

T-267/12 Deutsche Bahn a i. v. Európska komisia (29. 2. 2016)

T-270/12 Panalpina World Transport a i. v. Európska komisia (29. 2. 2016)

„Hospodárska súťaž – Kartely a zosúladené postupy – Medzinárodné letecké špedičné služby – Rozhodnutie konštatujúce porušenie článku 101 ZFEÚ – Určenie cien – Príplatky a mechanizmy ovplyvňujúce konečnú cenu – Vymedzenie trhu – Vplyv na obchod medzi členskými štátmi – Spolupráca – Čiastočná imunita od pokuty“

V týchto konaniach posudzoval Všeobecný súd platnosť rozhodnutia EK, ktorým uložila pokuty viacerým spoločnostiam za účasť na karteli na trhu medzinárodných leteckých špedičných služieb medzi rokmi 2002 a 2007. Potvrdil pokuty uložené EK vo všetkých prípadoch okrem konania T-264/12, kde pokutu znížil. Pokiaľ je totiž zodpovednosť materskej spoločnosti odvodená čisto od zodpovednosti jej dcérskej spoločnosti a ak neexistuje žiadny iný faktor, za ktorý by bola individuálne zodpovedná, zodpovednosť materskej spoločnosti nesmie prekročiť zodpovednosť jej dcéry. V niektorých veciach už medzičasom bolo podané odvolanie.¹⁴

C. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-550/15 Portugalská republika v. Európska komisia (19. 4. 2016)

T-551/15 Portugalská republika v. Európska komisia (19. 4. 2016)

T-556/15 Portugalská republika v. Európska komisia (19. 4. 2016)

„Žaloba o neplatnosť – EPZF a EPFRV – Lehota na podanie žaloby – Okamih určujúci začiatok lehoty – Zmeškanie – Neprípustnosť“

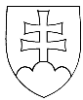
Všeobecný súd zamietol ako neprípustné žaloby o neplatnosť rozhodnutia EK, ktorým boli z financovania EÚ vylúčené sumy zodpovedajúce výdavkom vykázaným Portugalskom v rámci viacerých poľnohospodárskych opatrení. Dôvodom neprípustnosti bolo zmeškanie lehoty na podanie žalôb zo strany Portugalska. Portugalsko totiž nesprávne vychádzalo z toho, že okamihom určujúcim začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby je okamih uverejnenia rozhodnutia v Ú. v. EÚ. Všeobecný súd však opätovne potvrdil, že pre začiatok plynutia tejto lehoty je určujúci dátum, keď sa dotknutá osoba dozvie o obsahu a dôvodoch aktu, čo je v prípade rozhodnutí z dôvodu ich povahy v zásade vždy deň notifikácie. Hoci z tohto pravidla môžu existovať výnimky, o tento prípad nešlo v tomto konaní. Žalobkyňa taktiež nemohla namietat, že notifikácia rozhodnutia nemala právne účinky z dôvodu, že neuvádzala poučenie o možnostiach odvolania. Všeobecný súd neprihliadal ani na neskoršie doručenie opravy prílohy napadnutého rozhodnutia, nakoľko nešlo o substantívnu opravu a navyše chyba ani neexistovala v portugalskej jazykovej verzii.

T-468/14 Holistic Innovation Institute v. Európska komisia (12. 5. 2016)

„Finančná pomoc – Výskum – Siedmy rámcový program v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností (2007 – 2013) – Projekt eDIGIREGION – Rozhodnutie Komisie zamietnuť účasť podniku – Žaloba o neplatnosť – Lehota na podanie žaloby – Začiatok plynutia – Neprípustnosť – Mimozmluvná zodpovednosť – Nemajetková ujma – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“

Žalobca sa v tomto konaní domáhal jednak zrušenia rozhodnutia EK, ktorým mu bola zamietnutá účasť na projekte eDIGIREGION, a jednak náhrady škody spôsobenej týmto rozhodnutím. Všeobecný súd obe žaloby zamietol, pričom žalobu o neplatnosť zamietol ako neprípustnú. Žalobca totiž doručil žalobu elektronickou poštou s elektronickým podpisom. Toto podanie síce doplnil aj fyzickým originálom žaloby. Zmeškal však na tento účel stanovenú desaťdňovú lehotu. Navyše, doručený originál nebol riadne podpísaný, keďže neobsahoval ručný podpis advokáta žalobcu, ale ručný podpis žalobcu a kópiu podpisu jeho advokáta, čo

¹⁴ Konania na Súdnom dvore C-261/16 P, C-263/16 P, C-164/16 a C-271/16 P.

Všeobecný súd odmietol posúdiť ako odstrániteľnú vadu. Všeobecný súd výslovne odmietol tvrdenie žalobcu, že žaloba podaná elektronickou poštou s elektronickým podpisom bola riadne podaná v lehote.

D. Oblasť: Mimozmluvná zodpovednosť EÚ

T-817/14 Zoofachhandel Züpkke a i. v. Európska komisia (17. 3. 2016)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Politika hygieny – Boj proti vtácej chrípke – Zákaz dovozu vtákov odchytených vo voľnej prírode do Únie – Nariadenie (EÚ) č. 318/2007 a vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 139/2013 – Dostatočne závažné porušenie právnych noriem, ktoré priznávajú práva jednotlivcom – Zjavné a závažné prekročenie hraníc voľnej úvahy – Proporcionalita – Povinnosť náležitej starostlivosti – Články 15 až 17 Charty základných práv“

Žalobcovia sa v tomto konaní domáhali náhrady škody údajne spôsobenej EK prijatím zákazu dovozu voľne žijúcich vtákov do EÚ, ktorý vyplýval v súvislosti s bojom proti vtácej chrípke z nariadenia 318/2007 a z vykonávacieho nariadenia 137/2013. Všeobecný súd však uviedol, že prijaté opatrenia predstavujú legitímne a primerané obmedzenia práva slobodnej voľby povolania, slobody podnikania, ako aj vlastníckeho práva žalobcov, a preto žalobu zamietol. Zaujímavé je, že v obdobnom konaní vo veci T-333/10¹⁵ žalobcovia so žalobou o náhradu škody, ktorá im vznikla v dôsledku série rozhodnutí EK, ktorými obmedzila dovoz voľne žijúcich vtákov v rámci protiopatrení proti vtácej chrípke, čiastočne uspeli. Všeobecný súd ale v tejto súvislosti vysvetlil, že protiprávne konania zistené v rozsudku T-333/10 patria do osobitého kontextu zahŕňajúceho iné ochranné opatrenia a závery uvedeného rozsudku nemožno ako také použiť na nariadenia relevantné v tejto veci.

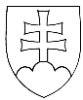
T-316/13 Pappalardo a i. v. Európska komisia (27. 4. 2016)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Rybolov – Zachovanie zdrojov rybolovu – Obnova populácie tuniaka modroplutvého – Mimoriadne opatrenia o zákaze rybolovu vlečnými sieťami – Dostatočne závažné porušenie právnej normy, ktorá priznáva práva jednotlivcom“

Pán Pappalardo a ďalší rybári, ktorí mali povolenia na lov tuniaka modroplutvého vlečnými sieťami, sa na Všeobecnom súde domáhali náhrady škody za prijatie nariadenia, ktorým EK povolila lodiam plávajúcim pod španielskou vlajkou lov o týždeň dlhšie ako plavidlám plávajúcim pod vlajkou ďalších členských štátov. Predmetné nariadenie pritom Súdny dvor už skôr zrušil práve z dôvodu rozdielneho prístupu a porušenia zásady zákazu diskriminácie.¹⁶ Všeobecný súd však žalobám nevyhovel, podmienku existencie dostatočne závažného porušenia totiž vyhodnotil ako nesplnenú. Uviedol, že uloženie dvoch rôznych konečných termínov rybolovu pre plavidlá rôznych členských štátov samo o sebe nepredstavuje zjavné porušenie zásady zákazu diskriminácie. Okrem iného, podľa Všeobecného súdu sa predmetné nariadenie zameriava na cieľ všeobecného záujmu zamedziť vážnej hrozbe pre zachovanie a obnovu populácie tuniaka modroplutvého vo východnej časti Atlantického oceánu

¹⁵ Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. septembra 2013 vo veci T-333/10 *ATC a i. v. Európska komisia*, EU:T:2013:451.

¹⁶ Rozsudok Súdneho dvora súdu zo 17. marca 2011 vo veci C-221/09 *AJD Tuna*, EU:C:2011:153.

a v Stredozemnom mori, a nie chrániť výsady spojené s hospodárskou činnosťou rybolovu, požívané určitými plavidlami.

E. Oblasť: Občianstvo EÚ

T-561/14 One of Us a i. v. Európska komisia (16. 3. 2016)

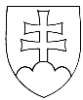
„Vedľajšie účastníctvo – Záujem na výsledku konania – Reprezentatívne združenie, ktorého účelom je brániť záujmy jeho členov – Zverejnenie návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania na internete – Zneužitie konania“

Európska iniciatíva občanov s názvom „One of us“ mala za cieľ podporovať ochranu ľudského života od počatia a ukončiť financovanie aktivít, ktoré predpokladajú ničenie ľudských embryí, zvlášť v oblasti výskumu, rozvojovej pomoci a verejného zdravia, zo strany EÚ. EK však odmietla predložiť príslušné legislatívne návrhy do legislatívneho procesu, čo žalobcovia napadli žalobou. Dve organizácie, zaoberajúce sa plánovaným rodičovstvom a poskytujúce okrem iného aj poradenstvo a servis v oblasti potratov vo Veľkej Británii, chceli do konania vstúpiť na podporu EK. Všeobecný súd ich návrhom nevyhovel. Vyhodnotil však ako zneužitie konania, že v dôsledku konania žalobcov boli návrhy spomínaných organizácií na vstup do konania zverejnené na internete. To je z pohľadu zásady riadneho výkonu spravodlivosti neprípustné a príslušná ochrana sa vzťahuje na potenciálnych vedľajších účastníkov rovnako, ako na akýchkoľvek iných účastníkov konania. V dôsledku toho Všeobecný súd zaviazal žalobcov znášať tri štvrtiny trov konania oboch organizácií, ktoré chceli do konania vstúpiť.

T-44/14 Costantini a i. v. Európska komisia (19. 4. 2016)

„Inštitucionálne právo – Európska iniciatíva občanov – Sociálna politika – Služby všeobecného hospodárskeho záujmu – Článok 352 ZFEÚ – Zamietnutie registrácie – Zjavný nedostatok právomocí Komisie – Článok 4 ods. 2 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 211/2011 – Zásada riadnej správy vecí verejných – Povinnosť odôvodnenia“

Všeobecný súd zamietol žalobu o zrušenie rozhodnutia EK, ktorým zamietla registráciu iniciatívy občanov, ktorej predmetom bolo vyzvať EÚ, aby navrhla legislatívu, ktorá bude chrániť základné právo na ľudskú dôstojnosť tým, že zabezpečí primeranú sociálnu ochranu a prístup k prijateľne kvalitnej dlhodobej starostlivosti nad rámec zdravotnej starostlivosti. EK návrh iniciatívy zamietla z dôvodu, že zjavne nespadal do legislatívnych právomocí priznaných EK. Všeobecný súd skúmal, či EK nemohla zjavne navrhnúť prijatie aktu na navrhovaných právnych základoch, ktorými boli čl. 14, 153 a 352 ZFEÚ. V tejto súvislosti Všeobecný súd uviedol, že žalobcovia nepreukázali splnenie podmienok použitia čl. 352 ZFEÚ. Obmedzili sa totiž len na konštatovanie, že ak nemôžu byť využité prvé dva uvedené právne základy, možno sa spoľahnúť na tento. Žalobcovia však mali minimálne preukázať, že navrhovaný akt spadá do rámca politik vymezených Zmluvami a smeruje k dosiahnutiu ich cieľa. Zároveň však Všeobecný súd uviedol, že čl. 352 ZFEÚ ani nariadenie 211/2011 nevyklúčujú použitie čl. 352 ZFEÚ v kontexte iniciatívy.

T-529/13 Izsák a Dabis v. Európska komisia (10. 5. 2016)

„Inštitucionálne právo – Európska iniciatíva občanov – Politika súdržnosti – Regióny s národnostnou menšinou – Zamietnutie zápisu – Zjavná neexistencia právomocí Komisie – Článok 4 ods. 2 písm. b) a článok 4 ods. 3 nariadenia (ES) č. 211/2011“

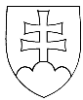
Žalobcovia napadli žalobou o neplatnosť rozhodnutie EK, ktorým bola zamietnutá ich žiadosť o registráciu európskej občianskej iniciatívy s názvom „Kohézna politika pre rovnosť regiónov a zachovanie regionálnych kultúr“. Všeobecný súd okrem iného rozhodol, že EK musí pri posudzovaní, či sú splnené podmienky registrácie, vychádzať aj z dodatočných informácií, ak sa žiadatelia rozhodli využiť svoje právo tieto informácie poskytnúť. Tiež dospel k záveru, že navrhovaný akt nemohol byť vzhľadom na svoj cieľ a obsah prijatý na základe ustanovení týkajúcich sa politiky súdržnosti EÚ (kohéznej politiky EÚ). V tejto súvislosti zdôraznil, že EÚ musí v rámci kohéznej politiky rešpektovať politickú, administratívnu a inštitucionálnu situáciu v členských štátoch, čo by pri definovaní pojmu región spôsobom požadovaným žalobcami nebolo možné. Ďalej odmietol, že by vhodným právnym základom pre navrhovaný akt mohli byť čl. 167 ZFEÚ v rámci kultúrnej politiky EÚ, resp. čl. 19 ods. 1 ZFEÚ. Napokon odmietol, že by sa EK dopustila zneužitia právomoci a porušenia zásady riadnej správy vecí verejných.

F. Oblasť: Obchodná politika**T-586/14 Xinyi PV Products (Anhui) Holdings v. Európska komisia (16. 3. 2016)**

„Dumping – Dovozy solárneho skla s pôvodom v Číne – Konečné antidumpingové clo – Trhovohospodárske zaobchádzanie – Článok 2 ods. 7 písm. b) a c) tretia zarážka nariadenia (ES) č. 1225/2009 – Závažné deformácie prenesené z bývalého systému netrhového hospodárstva – Daňové zvýhodnenia“

Žalobkyňa je spoločnosťou so sídlom v Číne, ktorá tam vyrába a vyváža do EÚ solárne sklo podliehajúce antidumpingovému clu. Svojou žalobou napadla súvisiace vykonávacie nariadenie 470/2014, v ktorom sa EK rozhodla nepokladať ju za trhovohospodársky subjekt podľa čl. 2 ods. 7 nariadenia 1225/2009 z dôvodu, že je predmetom daňových zvýhodnení a nepreukázala, že jej výrobné náklady a finančná situácia nie sú predmetom žiadnej podstatnej deformácie prenesenej z bývalého systému netrhového hospodárstva. Všeobecný súd posúdil situáciu žalobkyne, pričom poskytol výklad čl. 2 ods. 7 písm. c) tretej zarážky nariadenia 1225/2009, ktorá uvádza kritérium závažných deformácií trhu prenesených z bývalého systému netrhového hospodárstva. Uviedol, že na naplnenie tejto podmienky je potrebné splnenie kumulatívnych podmienok. Jednak musí existovať závažná deformácia výrobných nákladov a finančnej situácie žalobkyne. Zároveň takáto úľava musí mať pôvod v netrhovom hospodárstve. Nakoľko druhá z uvedených podmienok nebola splnená, Všeobecný súd žalobe vyhovel a napadnuté vykonávacie nariadenie zrušil. Vo veci už medzičasom bolo podané odvolanie.¹⁷

¹⁷ Konanie na Súdnom dvore C-301/16 P.

G. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

T-100/15 Dextro Energy v. Európska komisia (16. 3. 2016)

„Ochrana spotrebiteľa – Nariadenie (ES) č. 1924/2006 – Zdravotné tvrdenia o iných potravinách, ako sú tie, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí – Zamietnutie povolenia určitých zdravotných tvrdení napriek pozitívnemu stanovisku EFSA – Proporcionalita – Rovnaké zaobchádzanie – Povinnosť odôvodnenia“

Všeobecný súd zamietol žalobu o neplatnosť nariadenia EK, ktorým bolo zamietnuté povolenie zdravotných tvrdení vyzdvihujúcich pozitívne účinky glukózy na ľudský organizmus. EK tvrdenie napriek pozitívnemu stanovisku EFSA nepovolila z dôvodu, že by mohlo viesť k zvýšenej spotrebe cukru, čo je v rozpore so všeobecne prijatými zásadami výživy a zdravia. Všeobecný súd uviedol, že stanovisko EFSA, hoci má najväčšiu váhu, nie je jediné, ktoré musí EK pri svojom posúdení zohľadniť. EK totiž v zmysle nariadenia 1924/2006 zohľadňuje aj ustanovenia práva EÚ, prípadne iné legitímne faktory. Tieto legitímne faktory nie sú právnou úpravou definované, a preto je potrebné ich určiť od prípadu k prípadu. EK sa pritom oprávnené nazdávala, že navrhované tvrdenia by pôsobili pre spotrebiteľov protichodne a mätúco vzhľadom na všeobecne prijaté zásady výživy a zdravia. Všeobecný súd tiež potvrdil jej záver, že navrhované tvrdenia by boli nejednoznačné a zavádzajúce, pretože by na jednej strane vyzdvihli pozitívny účinok glukózy, avšak pri zamlčaní zdravotných rizík. Voči tomuto rozsudku bolo podané odvolanie.¹⁸

H. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-384/14 Talianska republika v. Európska komisia (12. 5. 2016)

„EPUZF – Záručná sekcia – EPZF a EPFRV – Výdavky vyňaté z financovania – Hovädzí a ovčieho sektora – Paušálna finančná oprava – Jednorazová oprava – Články 48 a 69 nariadenia (ES) č. 1782/2003 – Špeciálne práva – Povinnosť odôvodnenia“

EK v tomto prípade žiadala vrátiť podporu poskytnutú na základe čl. 48 a 69 nariadenia 1782/2003 v hovädzom a ovčom sektore v rámci celého územia Talianska, hoci kontrolovala len jeden región. Taliansko voči tomu namietalo, Všeobecný súd sa ale s jeho závermi nestotožnil. Podľa neho totiž EK je oprávnená vychádzať aj zo záverov zistených v jednom regióne, ak tieto vedú k poznatkom pripísateľným celoštátnemu systému a Taliansko nepredloží jasný dôkaz o opaku. Všeobecný súd tiež odmietol námietku Talianska, že iné platobné agentúry ako tá, u ktorej sa zistili nedostatky, nemohli participovať na konaní. Tieto agentúry totiž mohli vstúpiť do konania a predložiť svoje pripomienky počas administratívneho konania a najmä pred zmierovacím orgánom. Všeobecný súd tiež vyložil čl. 48 nariadenia 1782/2003 upravujúceho podmienky uplatnenia zvláštnych práv, pričom určil, že sa má vykladať striktne a jeho uplatňovanie neponecháva priestor na voľnú úvahu členských štátov.

¹⁸ Konanie na Súdnom dvore vo veci C-296/16 P.

I. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-221/08 Strack v. Európska komisia (26. 4. 2016)

T-110/15 International Management Group v. Európska komisia (26. 5. 2016)

"Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkajúce sa vyšetrovacieho spisu OLAF – Žaloba na neplatnosť – Implicitné a explicitné odmietnutie prístupu – Výnimka týkajúca sa ochrany súkromia a integrity jedinca – Výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov tretej osoby – Výnimka týkajúca sa ochrany rozhodovacieho procesu – Povinnosť odôvodnenia – Mimozmluvná zodpovednosť"

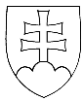
V oboch vyššie uvedených veciach bol predmetom konania prístup k dokumentom týkajúcim sa vyšetrovacieho spisu OLAF-u. Pokiaľ ide o prístup k takýmto dokumentom, Všeobecný súd z príslušných právnych aktov vyvodil existenciu všeobecnej domnienky, podľa ktorej by zverejnenie dokumentov správneho spisu v zásade ohrozilo ochranu účelu vyšetrovania OLAF-u. Všeobecný súd pritom rozšíril túto domnienku aj na konanie, ktoré sa už skončilo, keďže podľa jeho názoru môžu byť chránené verejné záujmy poškodené aj po skončení vyšetrovania OLAF-u. Ďalej Všeobecný súd v konaní T-221/08 súhlasil so žalobcom, že v prípade dokumentov, ktoré majú vplyv iba na jeho vlastné práva a on sám súhlasil so zverejnením osobných údajov, nie je možné pri nesprístupnení argumentovať ochranou súkromného života a integrity osoby.

J. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-200/14 Ben Ali v. Rada EÚ (14. 4. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči určitým osobám a subjektom vzhľadom na situáciu v Tunisku – Zmrazenie finančných prostriedkov – Právny základ – Zápis mena žalobcu založený na novom odôvodnení po zrušení predošlých opatrení zmrazenia majetku – Povinnosť odôvodnenia – Právo na majetok – Proporcionalita – Skutková chyba – Právo na obhajobu – Právo na účinnú súdnu ochranu – Zneužitie právomoci – Právo na život – Právo na rešpektovanie rodinného života – Mimozmluvná zodpovednosť“

Žalobca spochybňoval svoj zápis na zoznam osôb podliehajúcich reštriktívnym opatreniam EÚ vzhľadom na situáciu v Tunisku, ktorý Rada odôvodnila skutočnosťou, že žalobca bol predmetom súdneho vyšetrovania z dôvodu spolupáchateľstva pri zneužití právomoci zo strany verejného činiteľa s cieľom poskytnúť neoprávnenú výhodu tretej osobe a spôsobiť ujmu verejnej správe. Všeobecný súd ale jeho žalobu zamietol. Uviedol, že pojmu „byť zodpovedný za spreneveru štátneho majetku“ možno v kontexte napadnutých aktov priznať podobný výklad, ako v návrhu smernice o boji proti podvodom poškodzujúcim finančné záujmy EÚ prostredníctvom trestného práva. V súvislosti s namietaným porušením práva na život a práva na rodinný život Všeobecný súd uviedol, že zoznam základných potrieb odôvodňujúcich uvoľnenie časti zmrazených prostriedkov v napadnutých aktoch nie je absolútny. Tiež uviedol, že sa nemožno odvolávať na to, že zamietnutie uvoľnenia zo strany orgánov členských štátov nie je preskúmateľné. Voľná úvaha týchto orgánov je totiž obmedzená Chartou a otázky

spojené s rozhodovaním o uvoľnení môžu byť predmetom prejudiciálneho konania. Navyše, napadnuté akty predpokladajú komunikáciu medzi členskými štátmi a EK o ich výkone.

T-52/15 Sharif University of Technology v. Rada EÚ (28. 4. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní – Zmrazenie finančných prostriedkov – Podpora iránskej vlády – Činnosti výskumu a technologického rozvoja vo vojenskej oblasti alebo súvisiacich oblastiach – Právo na obhajobu – Právo na účinnú súdnu ochranu – Nesprávne právne posúdenie a nesprávne posúdenie – Právo vlastníť majetok – Proporcionalita – Zneužitie právomoci – Žiadosť o náhradu škody“

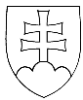
Všeobecný súd zamietol žalobu o zrušenie zápisu názvu žalobkyne na zoznamy subjektov podliehajúcich reštriktívnym opatreniam EÚ prijatým voči Iránu a tiež o náhradu škody. Žalobkyňa v rámci žalobného dôvodu založeného na porušení práva na obhajobu a na účinnú súdnu ochranu namietala, že jej Rada na jej žiadosť nepredložila všetky dôkazy, na ktorých založila svoj zápis, vrátane totožnosti členského štátu, ktorý zápis navrhol. Všeobecný súd však uviedol, že totožnosť členského štátu sa žalobkyni nemusí uviesť, nakoľko ide o dôvernú informáciu, ktorá zo závažných dôvodov týkajúcich sa bezpečnosti EÚ alebo jej členských štátov alebo vedenia ich medzinárodných vzťahov bráni jej oznámeniu dotknutej osobe. Nesprístupnenie tejto informácie však nemôže ovplyvniť jej právo na obhajobu, ani jej právo na účinnú súdnu ochranu, keďže nemá nijaký vplyv na účinné uplatnenie jej pripomienok k dôvodom zápisu svojho názvu a dôkazom, z ktorých vychádzajú.

Spojené veci T-423/13 a T-64/14 Good Luck Shipping v. Rada EÚ (24. 5. 2016)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči určitým osobám a subjektom s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní v Iráne – Zmrazenie finančných prostriedkov – Nesprávne právne posúdenie – Právny základ – Nesprávne posúdenie – Neexistencia dôkazov“

Žalobkyňa, námorná agentúra so sídlom v Dubaji, bola opakovane zapísaná na zoznamy subjektov, ktoré podliehajú reštriktívnym opatreniam EÚ. V predmetných konaniach Všeobecný súd skúmal odôvodnenie zápisu žalobkyne spočívajúce v spolupráci so spoločnosťami IRISL a HDSL. Zápis týchto spoločností bol zrušený skorším rozsudkom Všeobecného súdu¹⁹. V tejto súvislosti Všeobecný súd pripomenul, že v dôsledku zrušenia zápisu súdom EÚ sa naň prihliada, akoby k nemu nikdy nedošlo. Vzhľadom na to, že sa dôvody zápisu posudzujú ku dňu zápisu subjektu na zoznam, zápis žalobkyne z dôvodu spolupráce s uvedenými spoločnosťami bol po nadobudnutí právoplatnosti skoršieho rozsudku neodôvodnený. Toto posúdenie nemohla ovplyvniť ani situácia, kedy po vydaní skoršieho rozsudku a pred zápisom žalobkyne sporným vo veci T-64/14 bola medzi všeobecné dôvody zápisu uvedená spolupráca s IRISL, nakoľko sama IRISL v dôsledku uvedeného rozsudku zapísaná (ešte opätovne) nebola.

¹⁹ Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. septembra 2013 vo veci T-489/10 *Islamic Republic of Iran Shipping Lines a iní v. Rada EÚ*, EU:T:2013:453.

K. Oblasť: Štátna pomoc

T-79/14 Secop v. Európska komisia (1. 3. 2016)

„Štátna pomoc – Záchrana podnikov v ťažkostiach – Pomoc vo forme štátnej záruky – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Nezačatie konania vo veci formálneho zisťovania – Závažné ťažkosti – Procesné práva dotknutých osôb“

Všeobecný súd zamietol žalobu o zrušenie rozhodnutia EK, ktoré vyhlasuje pomoc na záchranu podniku v ťažkostiach, ktorú zamýšľajú poskytnúť talianske orgány v prospech podniku ACC Compressors SpA formou štátnej záruky v trvaní šiestich mesiacov, za zlučiteľnú so spoločným trhom, keďže pomoc mala umožniť pokračovanie podniku počas prípravy plánu reštrukturalizácie. V rámci posúdenia veci Všeobecný súd poskytol pomerne rozsiahly výklad niekoľkých ustanovení Usmernení spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu firiem v ťažkostiach, a to v súvislosti s námietkami, že prijímajúci podnik je po odkúpení časti jeho majetku novým podnikom, že sporná pomoc je len odložením nevyhnutného a že EK mala zohľadniť skoršiu pomoc. Následne tiež posudzoval otázku, či je EK povinná pri prijímaní rozhodnutia o zlučiteľnosti štátnej pomoci zohľadniť dôsledky koncentrácie, ktorú posudzuje v rámci iného konania.

T-575/14 Larymnis Larko v. Európska komisia (15. 3. 2016)

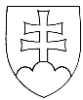
T-576/14 Larymnis Larko v. Európska komisia (15. 3. 2016)

„Žaloba o neplatnosť – Štátna pomoc – Privatizácia – Opatrenia pomoci v prospech dlžníčky žalobkyne – Rozhodnutie vyhlasujúce štátnu pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Absencia záujmu na veci – Neprípustnosť“

Všeobecný súd zamietol ako neprípustné žaloby o neplatnosť smerujúce proti rozhodnutiam EK určeným Grécku, ktoré sa týkali štátnej pomoci poskytnutej Gréckom v súvislosti s privatizáciou spoločnosti „nové Larko“. EK v prvom napadnutom rozhodnutí určila, že Grécko poskytlo novému Larku nezákonnú pomoc, ktorú je z tohto dôvodu potrebné vrátiť. Druhým napadnutým rozhodnutím určila, že nákup aktív nového Larka nepredstavoval štátnu pomoc a neexistovala ekonomická kontinuita medzi novým Larkom a nadobúdateľmi, pokiaľ ide o poskytnutú štátnu pomoc. Žalobkyňa namietala, že ako jediná skutočná veriteľka nového Larka v dôsledku napadnutých rozhodnutí nebude môcť vymôcť od nového Larka svoje pohľadávky. Všeobecný súd uznal postavenie žalobkyne voči novému Larku, ako aj to, že napadnuté rozhodnutia môžu mať ekonomický a finančný dopad na šance žalobkyne na výplatu jej pohľadávok. Zároveň ale podľa neho napadnuté rozhodnutia nemajú žiadny priamy vzťah so žalobkyňou uplatňovanými pohľadávkami a priamo neovplyvňujú jej úsilie o vymáhanie týchto pohľadávok. Rozhodnutie tohto sporu nebude mať žiadny dopad na právnu kvalifikáciu pohľadávok žalobkyne podľa národného práva.

T-103/14 Frucona Košice v. Európska komisia (16. 3. 2016)

„Štátna pomoc – Spotrebná daň – Čiastočné odpustenie daňového dlhu v rámci vyrovnania – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za nezlučiteľnú s vnútorným trhom a nariaďuje sa jej vymáhanie – Právo na obhajobu – Procesné práva dotknutých osôb – Kritérium súkromného veriteľa – Dôkazné bremeno“

Všeobecný súd posudzoval platnosť rozhodnutia EK o štátnej pomoci, ktorú mala Slovenská republika poskytnúť vo forme vyrovnania spoločnosti Frucona, ktorá sa ocitla v stave predĺženia. Napadnutým rozhodnutím sa EK snažila napraviť vady, ktoré viedli k zrušeniu jej predchádzajúceho rozhodnutia v rovnakej veci Súdnym dvorom.²⁰ Aj v tomto konaní však Všeobecný súd rozhodol v prospech spoločnosti Frucona a sporné rozhodnutie zrušil. Dôvodom jeho rozhodnutia bolo nesprávne právne posúdenie a skutkové pochybenie EK, keď v napadnutom rozhodnutí dospela k záveru, že súkromný veriteľ by bol uprednostnil konkurz alebo daňovú exekúciu žalobkyne pred návrhom na vyrovanie. Vo veci už medzičasom EK podala odvolanie.²¹

T-50/06 RENV II a T-69/06 RENV II Írsko a Aughinish Alumina v. Európska komisia (22. 4. 2016)

T-56/06 RENV II Francúzska republika v. Európska komisia (22. 4. 2016)

T-60/06 RENV II a T-62/06 RENV II Talianska republika a Eurallumina v. Európska komisia (22. 4. 2016)

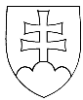
„Štátna pomoc – Smernica 92/81/EHS – Spotrebné dane z minerálnych olejov – Minerálne oleje používané ako palivo na výrobu oxidu hlinitého – Oslobodenie od spotrebnej dane – Existujúca pomoc alebo nová pomoc – Článok 1 písm. b) body i), iii) a iv) nariadenia (ES) č. 659/1999 – Právna istota – Legitímna dôvera – Primeraná lehota – Zásada riadnej správy vecí verejných – Zneužitie právomoci – Povinnosť odôvodnenia – Pojem štátna pomoc – Výhoda – Vplyv na obchod medzi členskými štátmi – Skreslenie hospodárskej súťaže – Selektívna povaha opatrenia – Pomoc, ktorú možno považovať za zlučiteľnú so spoločným trhom – Pravidlá Spoločenstva o štátnej pomoci na ochranu životného prostredia – Usmernenia o regionálnej štátnej pomoci z roku 1998 – Zásada *lex specialis derogat legi generali* – Zásada prezumpcie zákonnosti a potrebného účinku aktov inštitúcií“

Všeobecný súd v konaní už druhýkrát vrátenom zo Súdneho dvora²² zamietol žaloby, ktorých predmetom bol návrh na zrušenie rozhodnutia EK, že daňové úľavy, ktoré poskytlo Francúzsko, Írsko a Taliansko v prospech spoločností vyrábajúcich oxid hlinitý, predstavovali nezákonnú štátnu pomoc. Tieto daňové úľavy pritom boli opakovane povolené rozhodnutiami Rady. Všeobecný súd v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora rozhodol, že právne akty o harmonizácii právnych predpisov v oblasti daní nebránia uplatneniu právomoci EK v oblasti štátnej pomoci, a to ani v prípade, že sama EK predložila návrhy na prijatie uvedených harmonizačných právnych aktov, ktorými sa povolili sporné daňové úľavy. Z dôvodu ochrany legitímnych očakávaní a právnej istoty žalobcov však považoval za odôvodnené považovať pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom až od momentu uverejnenia oznámenia EK o začatí konania vo veci formálneho zisťovania v Ú. v. EÚ. Všeobecný súd zároveň poskytol výklad

²⁰ Rozsudok Súdneho dvora z 24. januára 2013 vo veci C-73/11 P *Frucona Košice a.s. v. Európska komisia*, EU:C:2013:32.

²¹ Konanie na Súdnom dvore C-300/16 P.

²² Rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 2013 vo veci C-272/12 P *Európska komisia v. Írsko a iní*, EU:C:2013:812; Rozsudok Súdneho dvora z 2. decembra 2009 vo veci C-89/08 P *Európska komisia v. Írsko a iní*, EU:C:2009:742; pozri tiež Rozsudok Všeobecného súdu z 21. marca 2012 v spojených veciach T-50/06 RENV, T-56/06 RENV, T-60/06 RENV, T-62/06 RENV a T-69/06 RENV *Írsko, Francúzska republika, Talianska republika, Eurallumina SpA a Aughinish Alumina Ltd v. Európska komisia*, EU:T:2012:134.

viacerých ustanovení nariadenia 659/1999 upravujúcich napr. podmienky prijatia príkazu o pozastavení pomoci či premlčaciu lehotu.

T-47/15 Spolková republika Nemecko v. Európska komisia (10. 5. 2016)

„Štátna pomoc – Energia z obnoviteľných zdrojov – Pomoc, ktorú priznávajú určité ustanovenia nemeckého zákona v znení zmien a doplnení v súvislosti s obnoviteľnými zdrojmi energie (zákon EEG z roku 2012) – Podpora elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov a nižší príplatok EEG pre energeticky náročných odberateľov – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za čiastočne nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Pojem štátna pomoc – Výhoda – Štátne prostriedky“

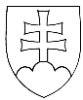
Všeobecný súd zamietol žalobu, ktorej predmetom bol návrh na zrušenie rozhodnutia EK o schéme štátnej pomoci, ktorú poskytlo Nemecko zákonom na podporu elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov. Odmietol tvrdenia žalobkyne, že sporná právna úprava nezakladá štátnu pomoc. Rozhodol tak napriek skutočnosti, že správou systému podpory výroby elektrickej energie boli poverené súkromné spoločnosti (prevádzkovatelia medziregionálnej prenosovej sústavy) a finančné prostriedky, ktoré z tohto titulu spravujú, nepochádzajú zo štátneho rozpočtu ani sa do neho nezahrňajú a štát v niektorých prípadoch ani nestanovuje ich výšku. Dôvodom je, že správa týchto poplatkov je určená zákonom, uvedené spoločnosti nemajú voľnosť pri ich využívaní, naopak sú striktné kontrolované zo strany štátu, a poplatky sú svojím charakterom a účinkami porovnateľné s poplatkom za spotrebu elektriny v Nemecku. Relevantný je tiež účel poplatkov, ktorým je podpora využívania obnoviteľných zdrojov energie na účely ochrany klimatického systému a životného prostredia. Všeobecný súd zároveň opatrenie porovnal s obdobným nemeckým opatrením z 90. rokov, ktoré viedlo k vydaniu rozsudku vo veci *PreussenElektra*.²³

T-693/14 Hamr - Sport v. Európska komisia (12. 5. 2016)

„Štátna pomoc – Športové zariadenia poskytované neziskovými organizáciami – Prevádzkové a investičné dotácie na výstavbu, prevádzku, údržbu, rekonštrukciu alebo rozvoj neziskových športových zariadení – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Článok 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ – Žaloba o neplatnosť – Osobné dotknutie – Pojem „zúčastnená strana“ – Prípustnosť – Absencia zmeny podmienok obchodu v takej miere, ktorá by bola v rozpore so spoločným záujmom – Neexistencia pochybností, ktoré by odôvodňovali zahájenie formálneho vyšetrovacieho konania“

Všeobecný súd zamietol žalobu o neplatnosť rozhodnutia EK, podľa ktorého dotácie, ktoré Česká republika poskytuje neziskovým organizáciám na výstavbu, prevádzku, údržbu, rekonštrukciu a rozvoj športových zariadení, môžu predstavovať štátnu pomoc, avšak v takom prípade je táto pomoc zlučiteľná s vnútorným trhom. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že pomoc sleduje cieľ všeobecného záujmu, ktorým je fyzické a psychické zdravie občanov. Komerční poskytovatelia pritom nie sú schopní poskytovať svoje služby rovnako cenovo dostupne pre obdobný rozsah používateľov a v obdobnom rozsahu služieb. Vplyv pomoci na obchod medzi členskými štátmi vyhodnotil ako zanedbateľný. Rovnako ovplyvnenie hospodárskej súťaže označil za možné, ale obmedzené. Napokon prihliadal aj na skutočnosť, že

²³ Rozsudok Súdneho dvora z 13. marca 2001 vo veci C-379/98 *PreussenElektra*, EU:C:2001:160.

v Českej republike je tradícia poskytovania takejto pomoci a bez takejto pomoci by uvedené neziskové organizácie nemohli fungovať.

Spojené veci T-479/11 a T-157/12 Francúzska republika a IFP Énergies nouvelles v. Európska komisia (26. 5. 2016)

„Štátna pomoc – Ropný výskum – Implicitná a neobmedzená štátna záruka poskytnutá Francúzskemu ropnému inštitútu (FRI) priznaním štatútu verejného podniku priemyselného a komerčného charakteru (EPIC) – Výhoda – Prezumpcia výhody“

Všeobecný súd posudzoval rozhodnutie EK, ktoré neobmedzenú štátnu záruku poskytnutú FRI zo strany Francúzska považovalo za neoprávnenú štátnu pomoc. Táto štátna záruka mala vzniknúť zmenou právnej subjektivity FRI z právnickej osoby súkromného práva pod ekonomickou a finančnou kontrolou Francúzska na právnickú osobu verejného práva, tzv. EPIC. V dôsledku tejto zmeny totiž žalobkyňa najmä nepodliehala ustanoveniam zákona o platobnej neschopnosti, keďže jej finančné a ekonomické aktivity boli kryté štátom. Všeobecný súd žalobe vyhovel, nakoľko napadnuté rozhodnutie záruku nesprávne kvalifikovalo ako štátnu pomoc. EK totiž dostatočne neodôvodnila ani nedokázala, že poskytnutá záruka predstavuje skutočnú ekonomickú výhodu pre FRI vo vzťahoch s jej klientmi a dodávateľmi. EK totiž vychádzala z príliš abstraktných posúdení. Všeobecný súd tiež uviedol, že EK nemôže zakladať svoje posúdenie na prezumpcii výhody v prípade EPIC, ktorú odvodzovala od skoršej judikatúry Súdneho dvora.²⁴

L. Oblasť: Verejné obstarávanie

T-463/14 Österreichische Post v. Európska komisia (27. 4. 2016)

„Smernica 2004/17/ES – Postupy obstarávania v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb – Vykonávacie rozhodnutie vynímajúce niektoré služby poštového odvetvia v Rakúsku z uplatňovania smernice 2004/17 – Článok 30 smernice 2004/17 – Povinnosť odôvodnenia – Zjavne nesprávne posúdenie“

Predmetom konania bolo čiastočné zrušenie vykonávacieho rozhodnutia EK, ktorým sa určité služby v poštovom sektore v Rakúsku vynímajú z uplatňovania smernice o verejnom obstarávaní. Rakúsko tvrdilo, že mali byť vyňaté aj ďalšie poštové služby. V rozpore s názorom EK totiž aj na trhu s týmito službami prebiehala hospodárska súťaž a na príslušný trh nebol obmedzený prístup. Všeobecný súd po dôkladnom posúdení existencie hospodárskej súťaže na trhu poštových služieb v Rakúsku čiastočne vyhovel iba jednému žalobnému dôvodu, keď konštatoval, že EK sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď nevyňala poštové služby týkajúce sa adresovaných listových zásielok B2X na medzinárodnej úrovni z pôsobnosti smernice 2004/17.

²⁴ Rozsudok Súdneho dvora z 3. apríla 2014 vo veci C-559/12 P *Francúzska republika proti Európskej komisii*, EU:C:2014:217.